44. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. JANUÁR 20.

Ludas Matyi

KÖZHÍRRÉ TÉTETIK!

– Vége a széncsatának, szomszéd, kitűzték a bánya fölé a fehér zászlót!

(REVUNK A 8–9. OLDALON)

– Még most is szeretne unokát, mama?

Fillérek karrierje

Biztató, hogy a fillér még ezután a nagy áremelés után is tartja magát! Egyre gyakoribb ugyan előtte a többszámjegyű forintösszeg, de az árak nagy része ma is fillérre végződik. Eleinte nehezen tudtam felfogni, miért lett 1,10 egy zsemle vagy kifli, miért nem 1 forint, ami kerek, mint a zsemle és egyszerűbb kifizetni. Jó, sejtem, azt akarják, hogy átérezzük a helyzet súlyosságát és ha a 90 filléres árat csak 10 fillérrel emelik, az nevetségesnek tetszik, de az 1,10-en megakad a szem: Hát már forintért sem megy, hozzá kell még tenni 10 fillért?!

Ha egy kicsit is másként számolgatnánk, akkor legalább a 10 filléres árvégződéseket meg kellene szüntetni és nagyvonalúan 1 forintért adni a zsemlét. Ám lehet, hogy ez laikus vélekedés, mert bajt hozhatna a népgazdaságra.

Még december végefelé olvastam egy tudósítást egyik napilapunkban ezzel a címmel: „Bezárt a kormány". Természetesen a külpolitikai oldalon, mivelhogy a washingtoni kormányról szólt, amelynek intézményei arra a hétvégére pénz nélkül maradtak. A kongresszus ugyanis addig még nem tudott megegyezni a költségvetésről, folyt a huzavona és a kormány azzal fenyegetőzött, hogy nem nyitja ki a washingtoni műemlékek bejáratát, nem tart fenn szolgálatot a nemzeti parkokban, mert nincs rá hivatalos fedezet. Nálunk ilyenre nem kerülhet sor, mert itten vigyáznak még a fillérekre is. Ezért is lett 1,10 a zsemle. Tessék meggondolni: naponta mintegy 700 000 zsemlét, kiflit sütnek az országban (a maszekok drágább termékeit nem számítva). A plusz 10 fillérekből egy nap alatt 70 000 forint jön össze, s ez egy évben, mivel a vasár- és ünnepnapokon kevesebbet szállítanak, 22–23 millió! A mostani átárazás csak a Belvárosi KÖZÉRT-vállalatnak legalább 5 és fél millióba került (adminisztráció és túlóradíjak). Nos, a zsemle-pluszfillérekből még három hasonló vállalat átárazását lehet fedezni.

Mellesleg a Csemegében a piros paradicsompaprika-saláta 15 forint helyett 14,90 lett! Gondolom, hogy amennyit e csemegéből elkapkodunk, az nem okoz komoly deficitet.

Csakhogy... elővettem az egyik reggeli újságunkban napokon keresztül közölt részletes árjegyzéket, amit folytatásos horrornak becéznek. Ebben láttam, hogy amíg a rendes zsemle, kifli országosan 1,10 lett, a „Hevesi zsemle" meg a „Hevesi kifli" 90 fillér maradt. Én ugyan még ilyet nem láttam, de létezik: ezen a néven szerepel az árjegyzékben.

Úgy látszik, Hevesben másként számolgatók áraznak.

Földi Iván

Teleflipper

Az esztendő fordulóján új játéknak örvendett az ország: a telefonos, televíziós flippernek. Jó játék ez, hiszen ha valakinek telefonja s némi szerencséje van, egy-kettőre több ezer forintra tehet szert, bár az igénylők százezrei szerint a telefonhoz nem némi, hanem óriási szerencse kell.

A tévéflipperezők, ha ügyesek, néhány perc alatt megkereshetik egy középiskolai tanár havi fizetését. Rajtuk kívül persze még vannak ügyes emberek, akik flipper nélkül is megkeresnek hasonló idő alatt hasonló összeget, ám ők nem rajonganak a televíziós nyilvánosságért, s ha már szerepelniük kell, akkor a műsorvezetőt nem a Magyar Televízió, hanem a gazdasági rendészet prezentálja...

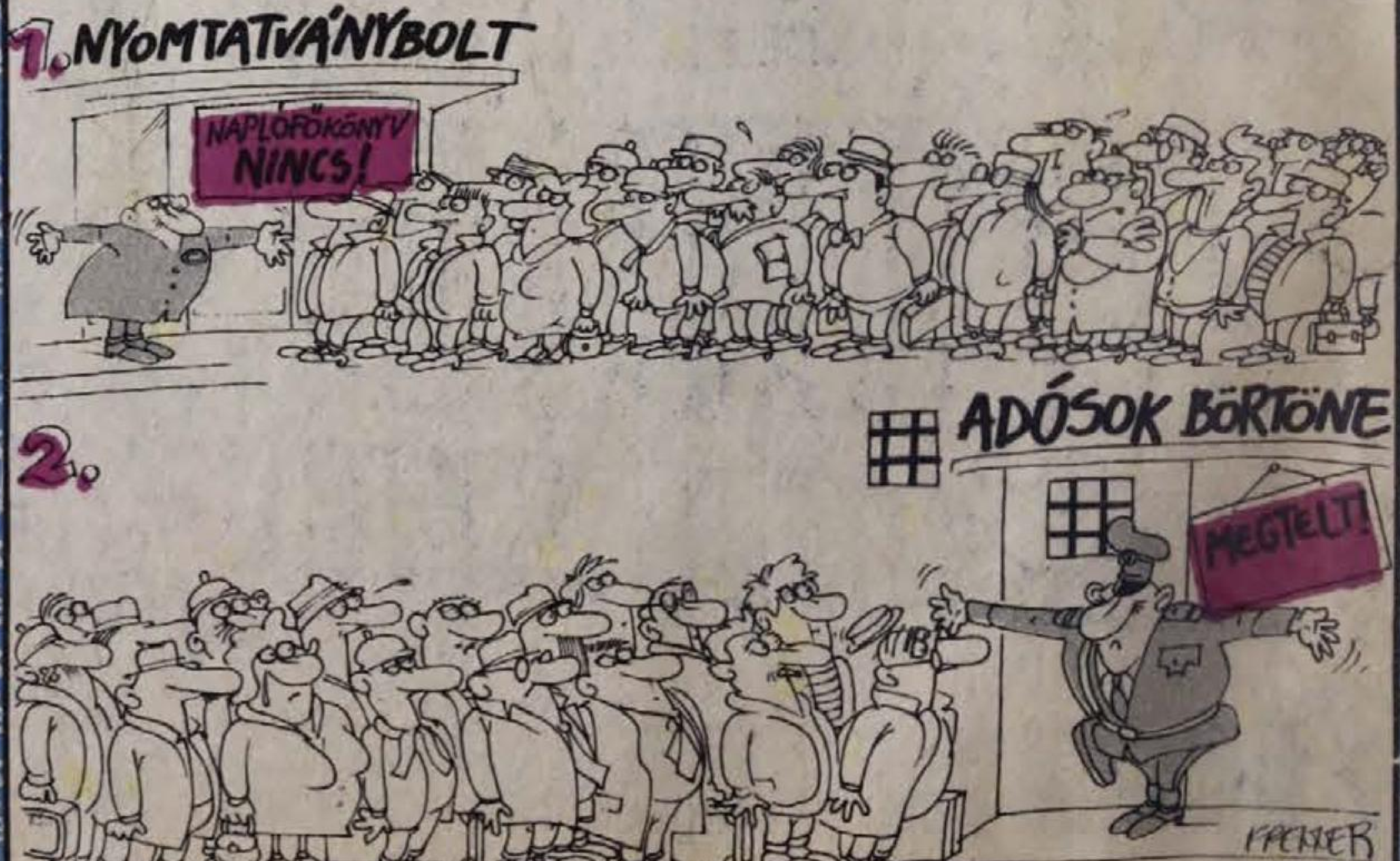
Az újévi flipperezők között a társadalom csaknem minden rétege képviseltette magát. Mit mondjak, engem kissé meglepett, hogy most, amikor stabilizációról, munkafegyelemről, gazdaságosságról, meg hasonló értelmes dolgokról beszélünk, a flipperezők között volt egy szolgálatos tűzoltó, egy ügyeletes szülésznő és egy ügyeletes közlekedési diszpécser. Szerintem felfoghatjuk jelképesnek is azt, hogy a szó szoros értelmében életfontosságú helyeken dolgozók egy ország nyilvánossága előtt merik vállalni kis lazításukat. Mit mondjak, én már azon sem lepődnék meg, ha a következő tévéflipper alkalmával a műtőasztal mellől telefonálna egy éppen operáló sebész s hallanánk, amit mondja: szikét... flipp... fogót... flipp... tampont... flipp... kötszert... flipp – majd az egész műtős csapat örvendezne, amiért sebészünk nyert 1475 forintot. Gondoljunk csak bele, milyen különös helyzet alakulna ki, ha a mentők, a rendőrség, az Elektromos Művek, a Gázművek stb. ügyeletesei bekapcsolódnának a népszerűvé lett játékba. Vagy mi lenne akkor, ha valamelyik nagyhatalom ügyeletes tábornoka az önfeledt flipperezés közben véletlenül megnyomna egy gombot, mármint azt a bizonyosat...

Gondjaink persze nekünk is vannak, de azok nem rakéták indítását, hanem bizonyos mellények újragombolását szolgálják. És ha ez megesett, akkor majd nem flipperezéssel (kártyázással, sörözéssel, trécseléssel stb.) telik a napunk, hanem valami egészen más, sokak számára talán meglepő időtöltéssel.

Munkával.

Vezda János

SOROK...

Más most...

TISZTÁBA KELLENE TENNI...

– És most te mutasd a fogyasztói kosaradat!

– Jól összejött idén az új útleveltörvény meg a szökőév...

– Halló, itt Csepel! Váci út, hall engem? Feleljen!!!

KISKAPU A NAGYVILÁGRA

Hurrá, utazunk! Ablakot nyitunk a világra. A kiskapu máris nyitva. A kerületi kapitányságok kiskapuja. Hosszú sorok állnak útlevélért. A sor eléggé lassan megy. A szöveg jóval gyorsabban. Hát például...

Fejkendős matróna, szikkadt, mint a denevér szárnya.

— Maga hová készül, nénikém?

— Meg akarom látogatni a lányomat. A lányomat akarom meglátogatni.

— Miért, hát hol a lánya? Ausztriában?

— Dehogyis.

— Az NSZK-ban?

— Szó se róla.

— Talán az Egyesült Államokban?

— Még úgyse.

— Akkor hol van?

— Ott ül a kisablak mögött. Ő stemplizi a papírokat.

Ifjú lány a sorban, ifjú legény bringán suhan a képbe.

— Szia, Maca! Te meg mit álsz itt?

— Gondolhatod. A mutter leküldött a henteshez.

— Mégis útlevélért szobrozol?

— Hallod. Amennyivel olcsóbb, mint a rövidkaraj!

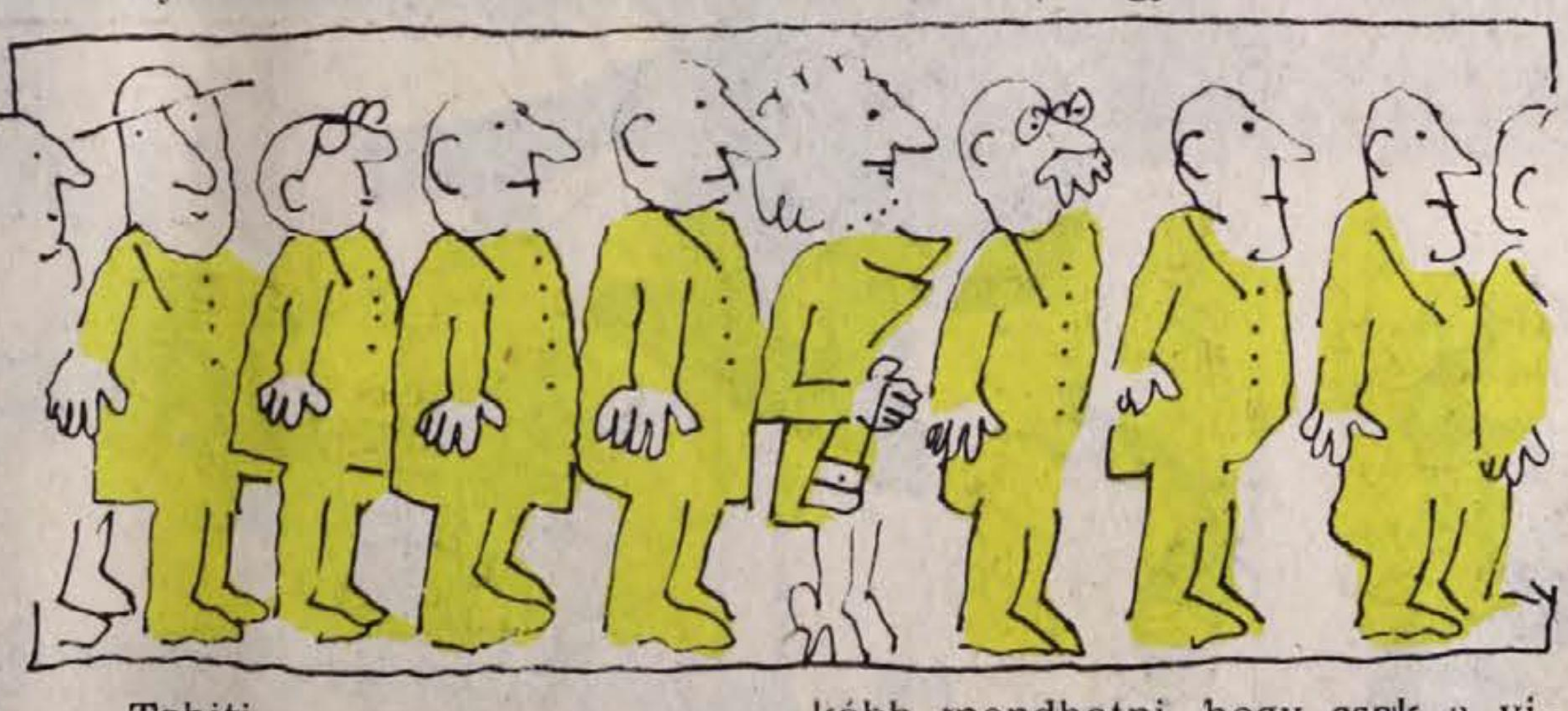
Süvölvény srácok. Két jegenye, amely valami bohó félreértés folytán kék sísapkát húzott a fejére, holott tavaszodik.

— Alaszka...

— Behring-szoros...

— Sandwich szigetek...

— Újzéland...

— Tahiti...

— Hawaii...

Hipertóniás úr hallgatja s egyre vérmesebb a feje. Paradicsom pápaszemmel. Már Újzélandnál citerázik a szájaszéle, Hawaiinál besokall.

— Ide mind el is juttok?

A srácok csodálkoznak.

— Nyavalyát. Ezek a Cook expedíció állomásai.

— Hát nem utazni készültök?

— Dehogy. Földrajzórára.

Két görbedt bácsika. Nem mondhatni, hogy viharvertek. Inkább mondhatni, hogy csak a vihar nem verte őket.

— Hallja, szomszéd, nekem eddig is volt útlevelem.

— Ja.

— Rá volt írva, hogy érvényes az NDK-ba, Csehszlovákiába, Lengyelországba, meg Bulgáriába.

— Ja.

— Aztán hallom, erre meg azt írják: érvényes a világ minden országába.

— Istenkém, felbruttósítják.

Terebélyes család. Papa, mama, ő, meg én. Nagypapa, nagymama, unokák. Felmenők és utódok. Oldalágiak és keresztkomák. Jön egy ismerős. De az is lehet, hogy több annál. Ösmerős.

— Jé, itt az egész Tiloló-família!

— Isten hozta. Köszönj szépen a Pityuka néninek Bernadette.

— Csákálám...

— Hát mind egyszerre jöttek, mind egyszerre akarnak utazni?

— Már hogy akarnánk? Hiszen tudja, hogy építkezünk orrvérzésig. Csak kiszúrtuk, hogy az az istenverte Remondáné is ma jön útlevélért. Hát kaptuk magunkat és lefutottunk mind a tizenkilencen. Csakhogy beelőzzük, érti?

— De miért?

— Hogy azzal is többet fagyoskodjon itt a mocsokja!

Magyar sor.

Nem igaz, mennyivel mulatságosabb, mint a magyar sors.

Mert néha minden egyetlen betűn múlik...

Peterdi Pál

Erőfesztivál volt Budapesten

VAJON MIT FITOGTATTUNK?

– Úgy látszik, mindenki adóalanynak öltözött.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Sanyika! Miért nem mégy ki az udvarra játszani a barátaiddal?
– Mert nekem egy barátom van csak, és azt is utálom.

SZILÁNKOK

VALLOMÁS

– Maga az első férfi az életemben.
– Csakugyan?
– Zala megyéből.

PEDAGÓGIA

– Ha már a pofon nem használ, kénytelen leszek más eszközhöz folyamodni. Jöjjenek a szép szavak...

DICSÉRET

– Ebben a vendéglőben remek a koszt. Mindig a magammal hozott ételeket fogyasztom.

ISMERKEDÉS

– Maga is ideges, én is ideges vagyok. Idegeskedjünk együtt...

KERESET

– Én a börtönben mindig több pénzt keresek, mint szabadlábon. Mert akkor nem dolgozom...

DIÉTA

– Disznót vágtunk, de a toros vacsora tejbegríz lesz.

KEZDŐ HAMISKÁRTYÁS

– Forduljon el! Így nem tudom elővenni a zsebemből a tartalék ászt.

FELHÍVÁS

Legalább mi tehetségtelenek tartsunk össze!

FELESÉG

– Képzelje, a feleségem egy hete nem jött haza.
– Borzasztó!
– Dehogy. Kezdek reménykedni...

KÉRDÉS

– Igaz, hogy ön festőművész?
– Lehet. Még nem próbáltam.

ŐSZINTESÉG

– Mit ajánl, főúr?
– Egy másik vendéglőt.

PIACON

– Képzelje, milyen szórakozott vagyok. Ma elfelejtettem emelni az árakat.

BARÁTKOZÁS

– Micsoda véletlen! Örülök, hogy egy irányba utazunk – mondta az utas a villamosvezetőnek.

BUNDA

– Maga még soha nem lőtt gólt, csak pont most, amikor az ellenfélnek kell győznie?!

Galambos Szilveszter

ELŐRELÁTÁS

– Nem kaphatnám meg rögtön?

RÉMSÉGEK NAGY BOLTJA

SPÓROLÓS IDŐK

– De aranyos az új sícuccotok, drágám!

Az üzlet cégtábláján öles betűk csalogatták a vevőket: „Itt kizárólag a legszabadabb szabadáron vásárolhat!" Kíváncsian benyitottam a rémségek kicsiny boltjába, amiről csakhamar kiderült, hogy a rémségek nagy boltja. Ameddig szabadszemmel elláttam, szabadárak töltötték meg zsúfolásig a szabadpolcokat. Volt ott minden.

Csak én voltam semmi. A boltvezető elém lépett, mereven a szemembe és a zsebembe bámult. Bátran visszanéztem rá, álltam a tekintetét, de szárazon közölte, hogy a farkasszem is szabadáras. Erre lesütöttem a szemem, de már késő volt; két markos eladó berángatott a raktárba. Megmotoztak és felháborodva tárgyalták, hogy se kötvény, se váltó, se részvény, se kincstárjegy nincs nálam.

— Csóró! — mondta megvetően az üzletvezető. — Magának nincs fizetőképes kereslete. — Ehenkórász!

Hallgattam, mert hallgatni arany, de a boltvezető keveselhette az unciát, mert tovább sértegetett.

— Maga ... maga kisnyugdíjas!

Ez ellen élesen tiltakoztam, végtére az embernek önérzete és méltósága is van, de ő csak vonogatta a vállát:

— Az esetről jegyzőkönyvet veszünk fel. Tekintve, hogy a jegyzőkönyv is szabadáras, fizessen a pénztárnál száz forintot!

Százhúszat fizettem, mert a pénztárgép a hozzáadott értéket is beütötte. Azt hittem, ezzel megúszom, siettem a kijárat felé, de ott egy szanálási bizottság állta utamat. Elnöke felmutatta igazolványát, mely szintén szabadáras volt, ötvenest fizettem a felmutatásért.

— Maga külföldi magyar? — kérdezte.

Ez csapda volt. Ha igennel felelek, dollárkölcsönt kér, ha belföldinek vallom magam, akkor a bordáim közé nyomja a forgalmi adót. Megpróbáltam az egyetlen lehetséges menekülést, úgy tettem, mint aki megtébolyodott. Nagyot bandzsítottam, négykézlábra ereszkedtem és énekelni kezdtem Szokolay Vérnászából egy áriát. A bolti alkalmazottak gúnyosan figyelték szimuláns produkciómat, és csak akkor fagyott torkukra a vigyor, amikor elordítottam magam:

— Éljen és virágozzék a maximált árfekvés!

A következő pillanatban nettósított adóellenőrök kommandója és döbbent csend vett körül. Ismét elkiáltottam magam:

— Dicsőség a kötött és rögzített árindexnek!

Az adókommandó óvatosan hátrált, csak a boltvezető őrizte meg hidegvérét. Csillapító hangon elkért tőlem hatezer forintot, ellentételezésül rámhúzott egy kényszerzubbonyt, amely szintén szabadáras volt. Bosszankodtam, előző nap ugyanezt a holmit még ötezerhatszázért láttam a kirakatban. Épp reklamálni akartam, amikor váratlanul megrohantak, árcédulát gyömöszöltek a számba, ütlegelni kezdtek egy takarékbetétkönyvvel és a Magyar Közlöny tavalyi negyvenhetes számával. Bekötötték a szememet a világ minden országába szóló útlevéllel és a falhoz állítottak. Még egy utolsó imát elmormoltam volna, hoztak is egy szabadáras bibliát, de addigra elfogyott az egész évi fizetésem. Itt volt a vég.

És akkor bekövetkezett a csoda. Abban a minutumban, amikor a bolti gárda rámszegezte volna az inflációs rátákat, a Hilton és a Hyatt erődökből érkező egyesült stájer turistahadak benyomultak az üzletbe. „Kánaán!!" csatakiáltással megvették a bolt egész készletét, a boltot, az eladókat. Senki sem figyelt rám, szabad voltam.

Mint az ár.

Fekete Gábor

ÁTÁRAZÁS

Újra divat a fátyol

VAN MIT BORÍTANI A JELENRE...

SIMON LAJOS:

LOVAGI ÉNEK

Azt álmodtam: a ház, ahol lakunk,
büszke lovagvár, ősi bagolyfészek,
te úrnő vagy, én kósza trubadúr,
és sóvárogva ablakodra nézek.
Letérdepeltem zengeni a porba,
és kezecskédből, ha nem is tonna,
de némi készpénz csengett a betonra.
És lágyan szóltál: ó, te lovag-forma,
csak a törvényest vontam le adóra!
S mert mostanában mintha szűköd volna,
most fogd magad, és menj egy pofa borra!

TAGGYŰLÉS UTÁN

– Egyelőre csak a hit fontosságát hangoztatjuk, Béla bácsi, Istenben még nem hiszünk!

FOTÓSAROK

SZÜRETELIK A FOTELT!

Kedvez az időjárás a foteloknak! Az ország több megyéjében a változékony időjárás hatására szárba szökkentek a karosszékek, a fotelok és a sámlik. Különösen a régi típusú fotelok örülnek a változékonyra fordult időjárásnak. Szakemberek becslése szerint, ha semmi váratlan nem jön közbe, rekordtermés, hektáronként másfélmázsás foteltermés várható.

Remélhetőleg a minőséggel sem lesz baj, hiszen a magyar föld mindig is híres volt arról, hogy kellő szilárdságú, nehezen mozdítható ülőkéknek szolgált táptalajul.

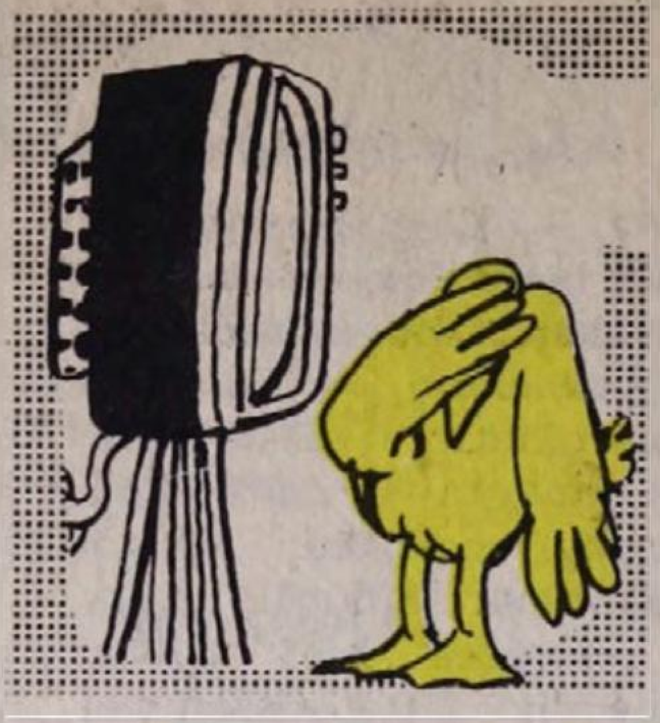
Amennyiben minden a tervek szerint alakul, február végén megkezdődhet a hagyományos alföldi fotel-szüret! Az első szállítmányok ugyan külföldre mennek, de a termésből minden bizonnyal kerül majd a hazai fogyasztók asztalára is!

efespé

(Borzák Tibor felvétele)

KLINIKAI ESETEK

Ritka hét a tévében: több sorozat (11) indult, mint amennyi folytatódott (8). Köztük *A klinika* (vagy tán inkább a *Kórház az erdő szélén?*) című szirup, melyről így első intrádára az az ember érzése, hogy készítői a csehszlovák filmsorozat nemzetközi sikerét próbálták meglovagolni. Mindenesetre tény, hogy televíziónkban lassan több külhoni kórházat és klinikát látunk, mint a budapesti Üllői úton. Ám idevágólag ne panaszkodjunk: mint kiderült — jó hír! —, hazai egészségügyünk 20—30 éves lemaradása nem fokozódik (nagyon), sőt, egyik kórházunk igazgatója a tévéhíradó kamerája előtt óriási eredményről számolt be, nevezetesen arról, hogy az új, önálló elszámolási rendnek hála, „ma már tudjuk, hogy egy-egy vizsgálat mibe kerül". Na ugye. Hát ilyen magaslatokig is eljutott egészségügyünk negyvenvalahány év alatt!

Visszatérve a tévéfilmekhez: mostanában mintha csupa klinikai eset kerülne mifelénk képernyőre. Mert mi egyébnek tekintsem *Kreutzer százados*-t, egy másik NSZK-beli „remekmű" enyhén gyagyás „hősét", aki egy kis futó dezertáláson túlmenően olyan eszelős dolgokat visz végbe, hogy végül is engedelmes cinkosává válik egy minden hájjal megkent bankrablónak? Én a magam részéről tartózkodnék — teszem azt — olyasmitől, hogy mások által lepuffantott rendőröket kidobáljak egy robogó vonat vécéablakán, de ha ezt az önveszélyes tébolynak valaminő rohamában megcselekedném is, e balfogásomat semmiképpen sem tetézném azzal, hogy a gyilkos fegyvert is mielőbb kézbe kaparintsam. Az effajta tisztről Churchill mondása jut eszembe: „Egyszer láttam egy gyalogsági őrnagyot, aki annyira hülye volt, hogy a társai ezt észrevették."

Klinikai esetnek tekinthető a francia Guy Foissy *Orjárat* című „furcsa története" is és benne a magános „járőr", aki éjszakánkint a lakóház garázsában őrködik puskásan, nehogy valaki kárt tegyen a kocsijában, s aki, noha szövege szerint nincsenek ferde hajlamai (legföljebb politikaiak), a céltalanul arra ődöngőt puszta passzióból gatyára vetkőzteti. A puska végül is elsül, de a szerző (vagy a rendező? ki tudja?) tapintatosan megkímél attól, hogy megtudjuk, vajon a támadó használta-e, avagy a megtámadott, ami által sikerül a produkciót még agyrémszerűbbé tennie.

A tizenegy most indult sorozat közé még nem is számítottam a *Kortársaink képernyője* című tizenkettediket, mely azonban nem tucatművel indult, hanem egy további klinikai esettel, Vészi Endre *A lepecsételt lakás* című tévéjátékával, mely Vészi-mű volt ugyan, de művészi nem, legföljebb mű-Vészi, vagyis inkább művi, sőt művileg elvetélt kísérlet annak a kétségtelen igazságnak a meggyőző ábrázolására, hogy a kisember mennyire ki van szolgáltatva nálunk a különféle hatóságocskák önkényeskedésének. Láttuk már e gondolatot lényegesen jobban sikerült Vészi-darabokban is; ezzel a mostani, lázálomszerű produkcióval azonban aligha sikerül nagyobb tömegeket a sorozat következő darabja elé ültetni. Mert vajon — hogy egyebet ne mondjak — nem minden dramaturgiát megcsúfoló klinikai eset-e egy olyan, a harmadik gyermekét váró édesanya, aki a disszidens lakásbérlő *sóher emeletszomszédjához* (!) fordul? S nem is abban az irreális reményben, hogy így talán hozzájuthat a szomszédos, lepecsételt lakáshoz, hanem hogy kifejezze a szerző közlendőjét...

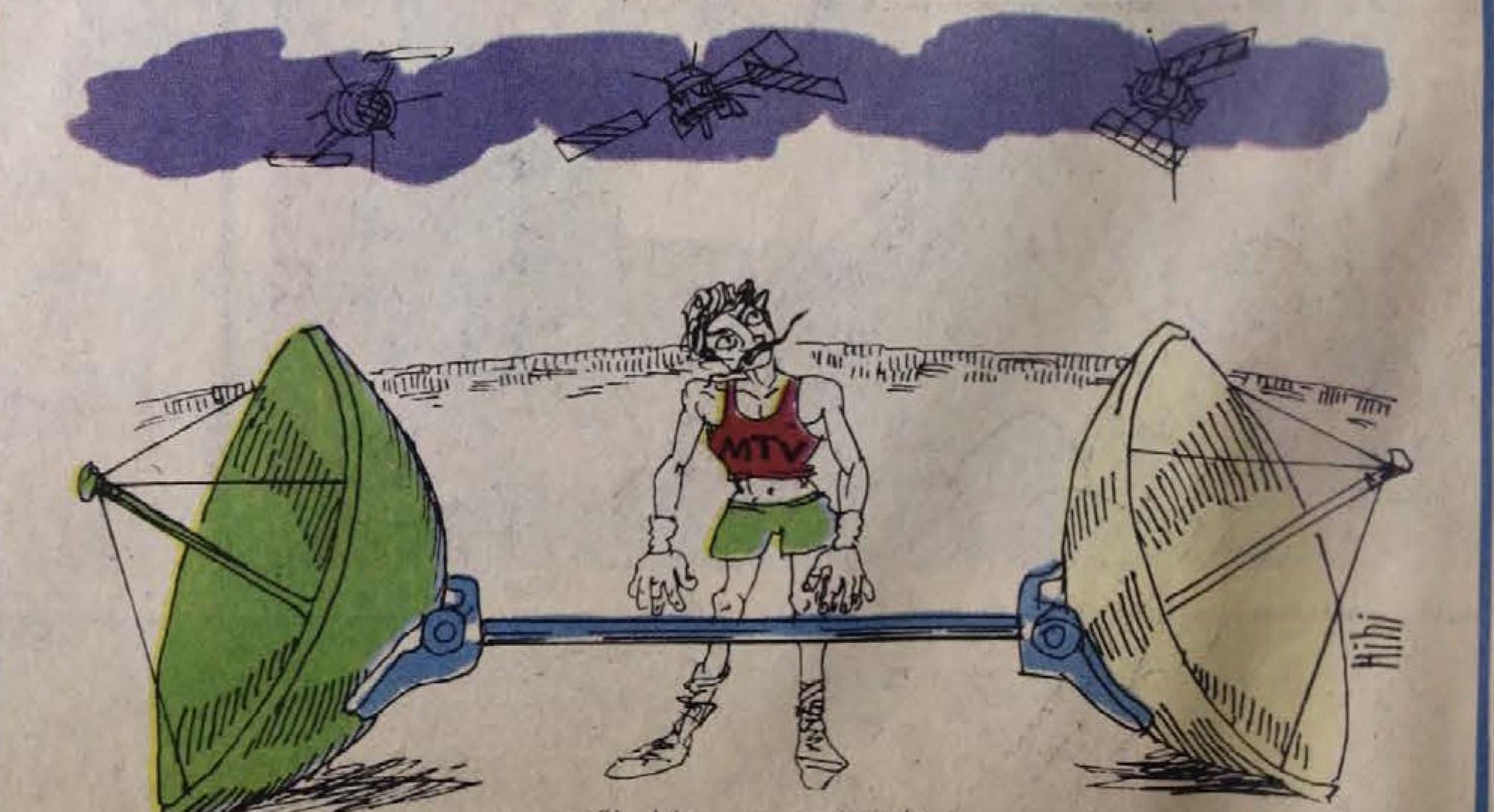
Szirtes Tamás rendezésének egyébként igen nagy visszhangja volt. Nem a közönség körében, hanem magában a tévéjátékban, ahol nemcsak a lakásbelsőkben, hanem még a „szabad ég" alatt is úgy kongtak a szereplők szavai, mintha egy üres hangárból zengene föl a hangáradat.

Nem kéne több figyelmet szentelni a tévédramaturgiának? Úgy hallom, nálunk egy-egy új tévéjáték megvalósítása fölöttébb költséges. Mondhatnám, drága. Nem csoda, hiszen ahogy nézem, a tévédráma nálunk *gyerekcipőben* jár.

Apropó, gyerekcipő, gyerekholmik. Ha megfigyelésük pontos, az áremelésük arányait fogadó országos fölmordulás *nem került* képernyőre. Tisztelettel megkérem a tévét: ha a tömegek, nem pedig hivatalok szócsövének óhajtja tekinteni magát, ne dugja homokba a fe... a kameráját. Az volna csak az igazi klinikai eset!

Tímár György

A NAGY KIHÍVÁS

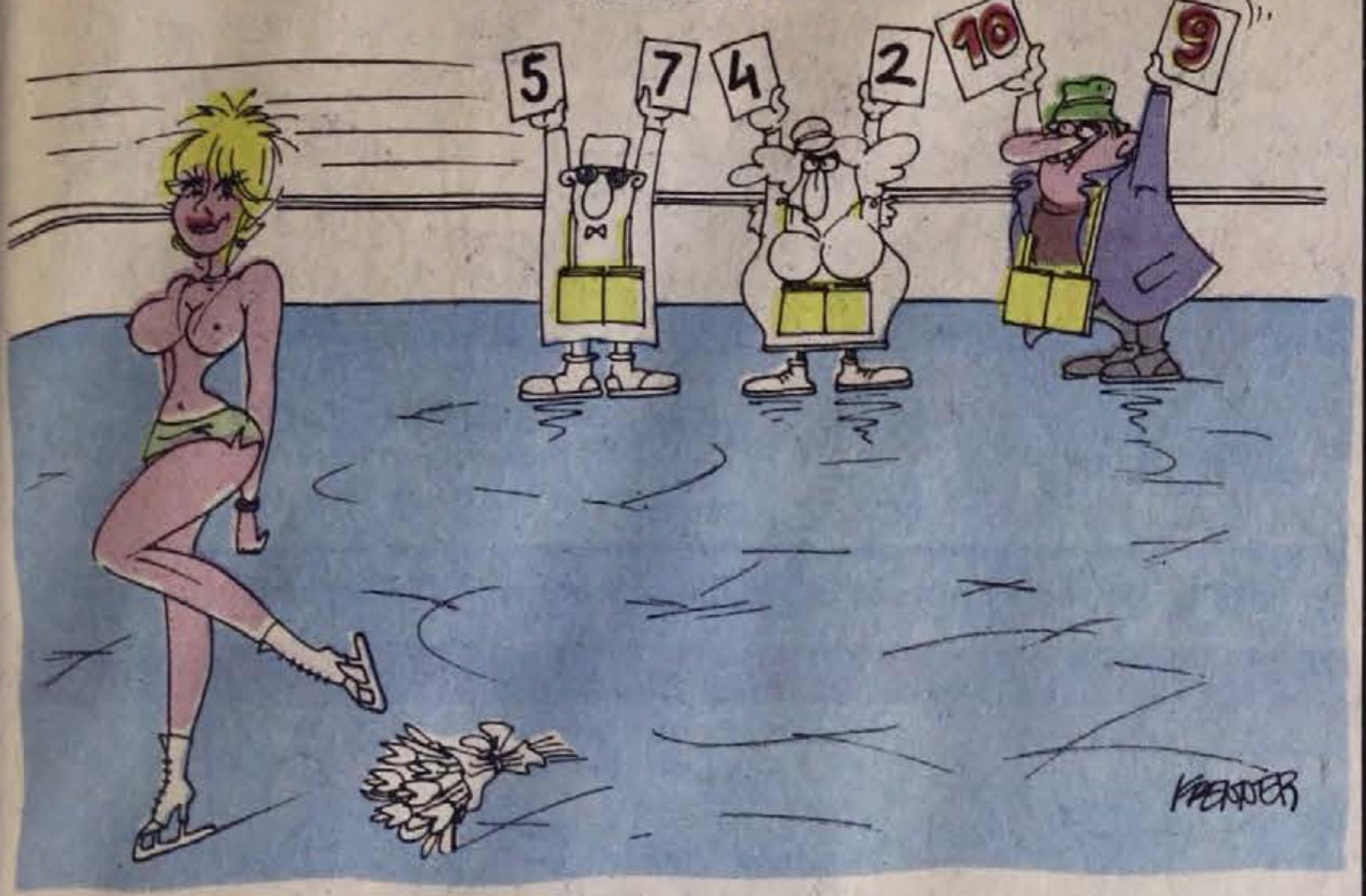

... műholdas musorszórás

Ránk rohadt a déligyümölcs

ELCSÚSZIK VALAKI A NARANCSHÉJON?

BRUTTÓSÍTVA

– Egy szavunk se lehet. Mikor voltak így tele a boltok déligyümölccsel...

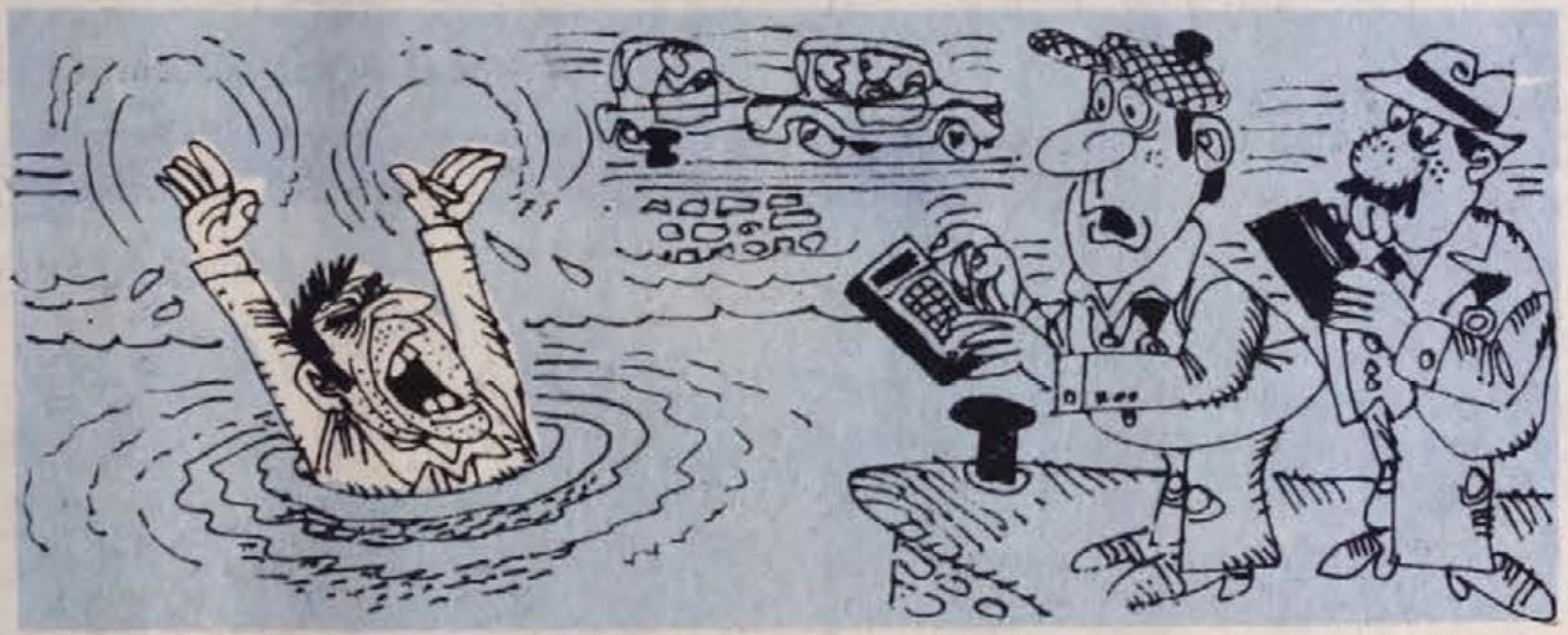
ÖTLETADÓ

Tisztelt Központi Adócentrum! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 167. 3768) örömmel és egyetértéssel értesültem a hazánkban bekövetkező adóügyi változásokról.

Ezt, T. Adóközponti Centrum elvtársak, mi, akik itt a Hátulgombolós utcában építjük a szocializmust, kevesselljük. Száz és száz további lehetőség lenne még az igazságos közteherviselés demonstrálására, csak nyitott szemmel kellene járni az országban!

Tudom, T. Adóközponti Centrum, Önök megkülönböztetett figyelemmel igyekeztek mindenből adót csinálni, ám úgy látszik, a nagy országépítő munka során egy-két fehér folt még maradt. Ezekről szeretnék néhány szót ejteni, azzal a meggyőződéssel, hogy egy emberséges adórendszer, melyet alább felvázolok, ismét felhőtlen derűt varázsol majd népünk homlokára.

Szóval, Kupa doktorék az első lépéseket már megtették, — fizessenek a szegények! — s ezzel a magyarok ősi vágya teljesült: azok, akik bérből és fizetésből gazdagodtak meg az elmúlt évek során, ezentúl nem bújhatnak ki a közös teherviselés járma alól. De mi lesz a többi parazitával? Például, ha valaki eltöri az ujját és a biztosító fizet neki négyszáz forintot, az miért adómentes? Számoljunk csak T. Adó elvtársak! Egy embernek átlagosan tíz kéz- és tíz lábujja van. Ez öszszesen húsz! Ha ez az ember évente minden ujját csak egyszer töri el, azzal már évi nyolcezer forintos jövedelemhez jut! S ha ehhez még hozzászámolom, hogy akadnak olyan elvetemült egyének, akik fittyet hányva az erkölcsi morálra, egyes végtagjaikat többször is képesek eltörni, nak Kupa úrék az adóikkal, amikor valaki így próbál láthatatlan jövedelemhez jutni? Magam már nem egy életmentővel találkoztam, aki ebből a tevékenységből nyugati gépkocsit vásárolt! Ha az életmentést is megadóztatnák, az nemcsak népünk közérzetére lenne jótékony hatással, hanem az utcakép is ked-

bizonyára megérti a T. Adóelvtárs Központi Centrum a Hátulgombolós utcaiak jogos felháborodását!

Persze, mi is nyitott szemmel botorkálunk a világban, így tudjuk, a fentinél sokkal riasztóbb példák is találhatók. Itt vannak például az életmentők, akik tettükért plakettet és némi csekély pénzjutalmat is kapnak. Hol van- vező irányban változna. Képzeljük csak el, T. Adócentrum Központ, milyen szép lenne, amikor potenciális életmentők ezrei járnák az országot, ám mielőtt vízből, égő házból mentenének, kis zsebszámológépükön kiszámolnák, hogy az esetleges pénzjutalom nem rontja-e jelentősen az adósávjukat?

Ugyanígy érthetetlen és megmagyarázhatatlan a Hátulgombolós utcaiak számára, hogyan is feledkezhettek meg doktor Kupáék azokról, akik majdani haláluk után jó pénzért felajánlják szerveiket! Ezek az emberek is jó hasznot húznak ebből, miközben az állam súlyos pénzektől esik el, olyan összegektől, melyekkel az adóhivatali dolgozók élet- és munkakörülményeit jelentősen lehetne emelni.

Azt hiszem, a T. Központi Adócentrum is belátja, hogy javaslataim nem a szőrszálhasogatás jegyében születtek, hanem egy, még a mostaninál is emberségesebb, igazságosabb adórendszer kialakulását tűzik ki célul. S mielőtt a legfontosabbról megfeledkeznék, T. Adóközponti Elvtárs Centrum itt vannak a 70 éven felüliek. Most, hogy egy részük ingyen nézheti a tévét, nem gondolják, hogy ezzel nagymértékű extraprofitra tesznek szert, melynek adómentessége minden tisztességes állampolgár igazságérzetét bántja? Tessék őket is megadóztatni, mert ha elszaporodnak az ingyenes tévézők, az olyan változásokat hozhat társadalmunk életében, melyet mi, itt a Hátulgombolós utcában egyelőre teljességgel képtelenek vagyunk belátni.

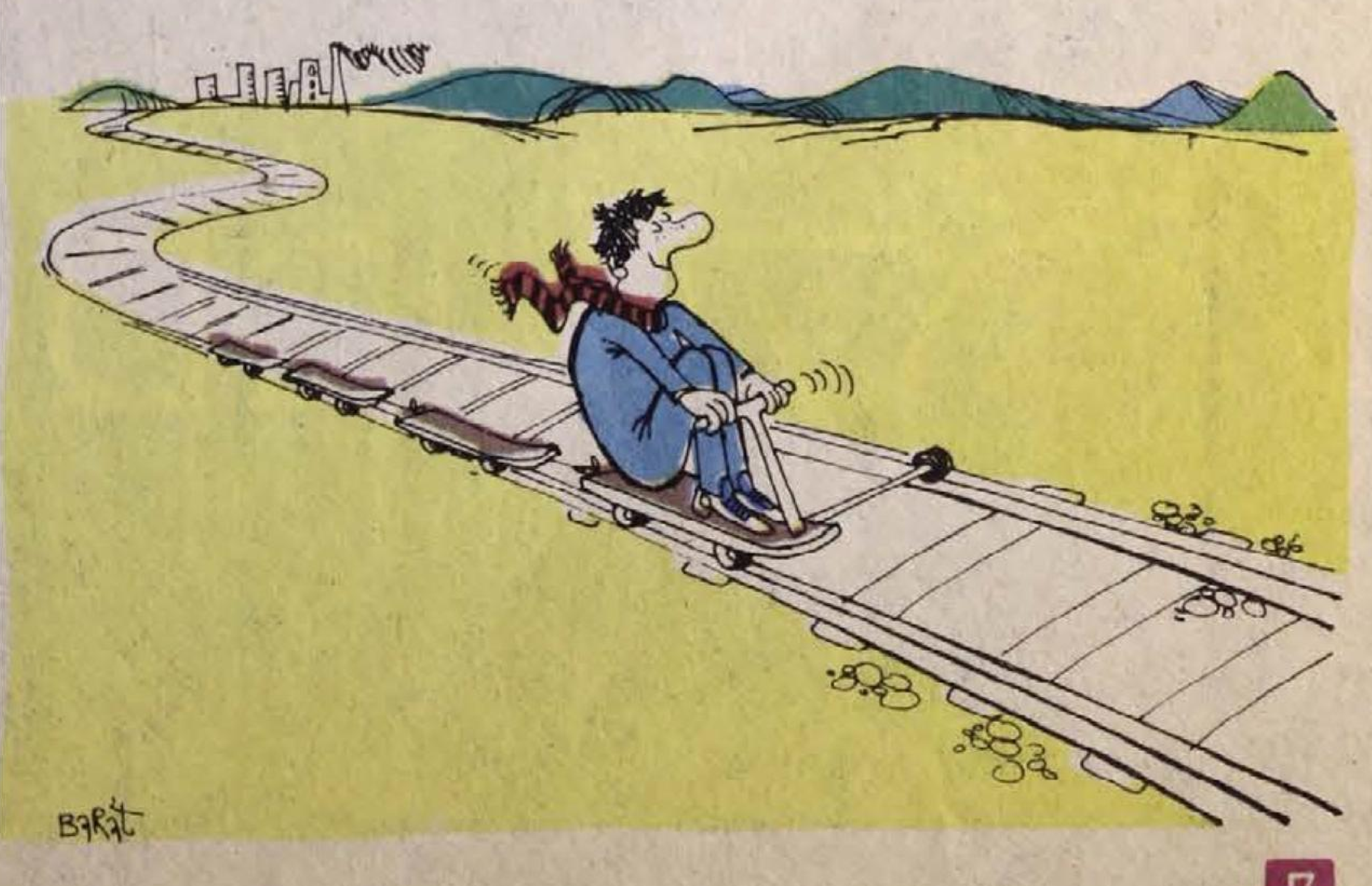
Addig is, életünket és vérünket! Maradok tisztelettel: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

NADRÁGFÉK-PROGRAM

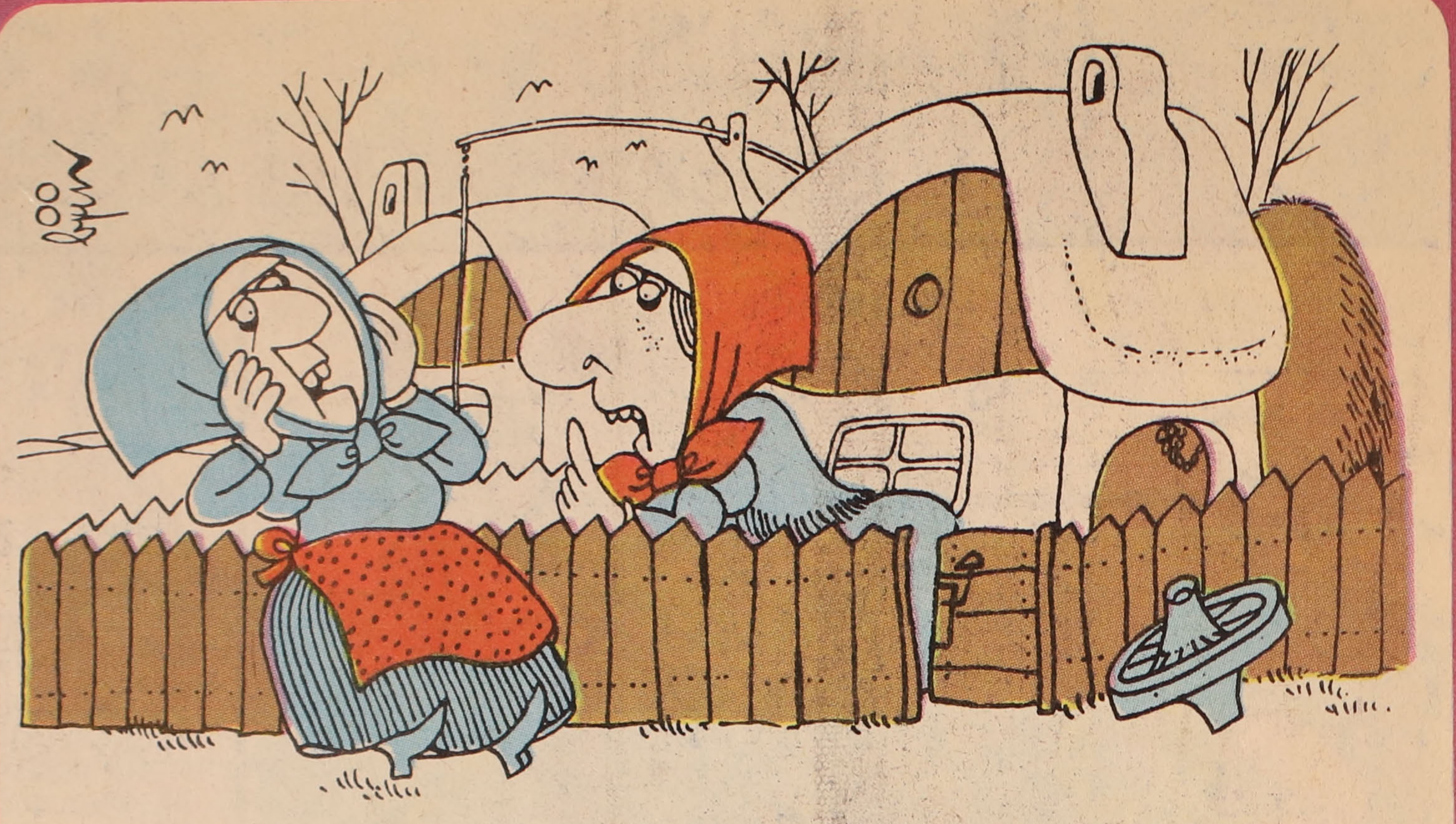
ALKOTÓ IFJÚSÁG

KÖZHÍRRÉ TÉTETIK!

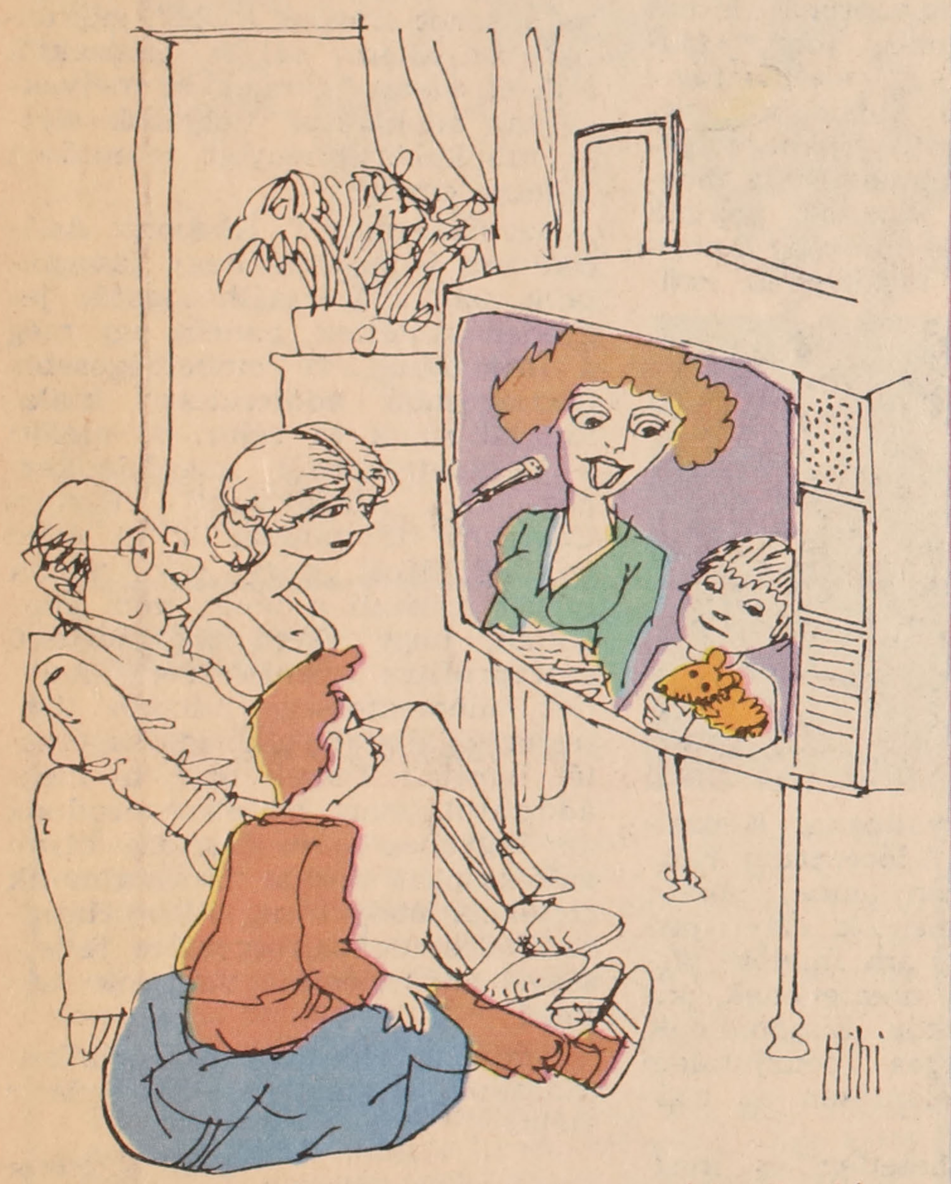

– Most azokat a híreket is mondja el, amiket nem mert az elmúlt években.

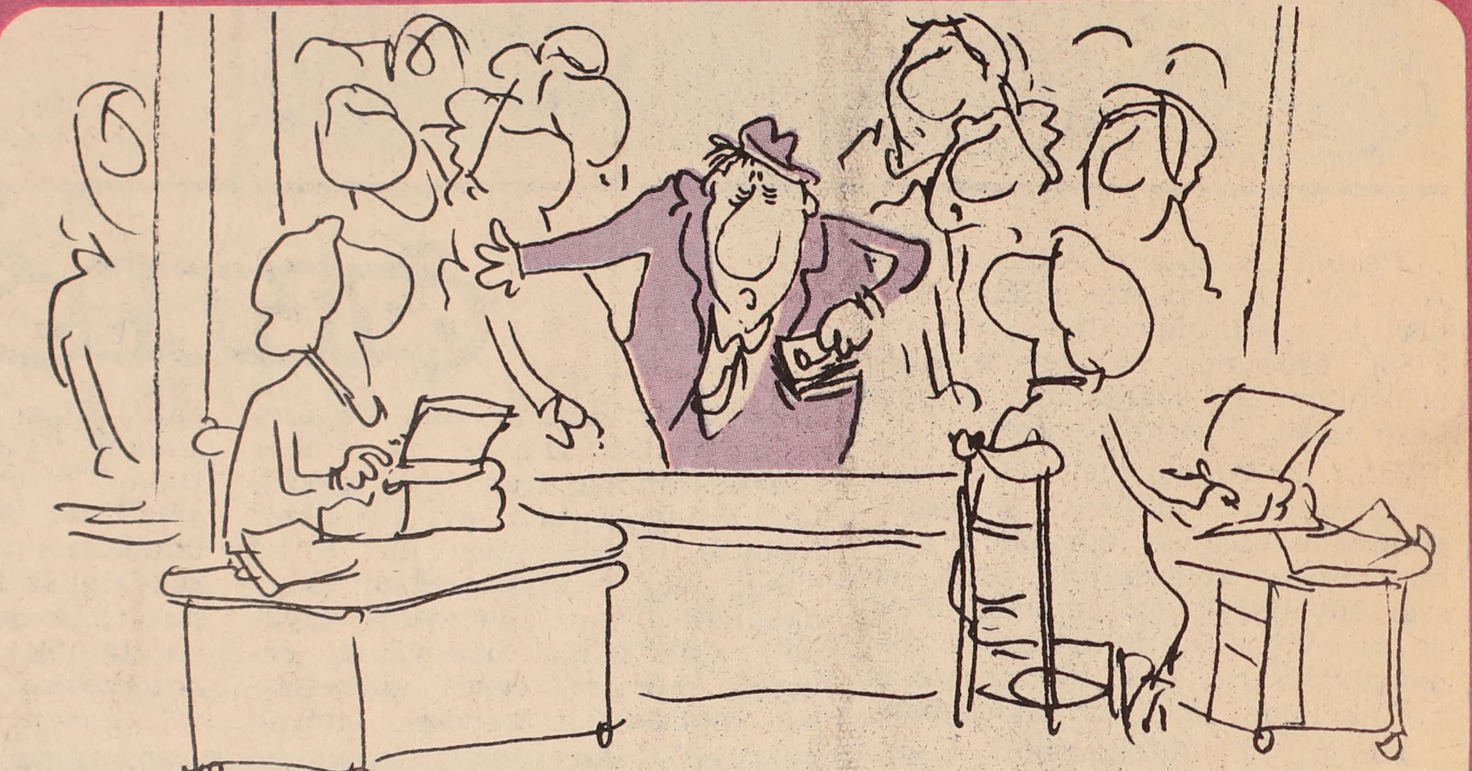

– Bizony, lelkem, ma reggel olvasta az apjukom a **Magyar Közlönyben!**...

KÁBEL-HÍRADÓ

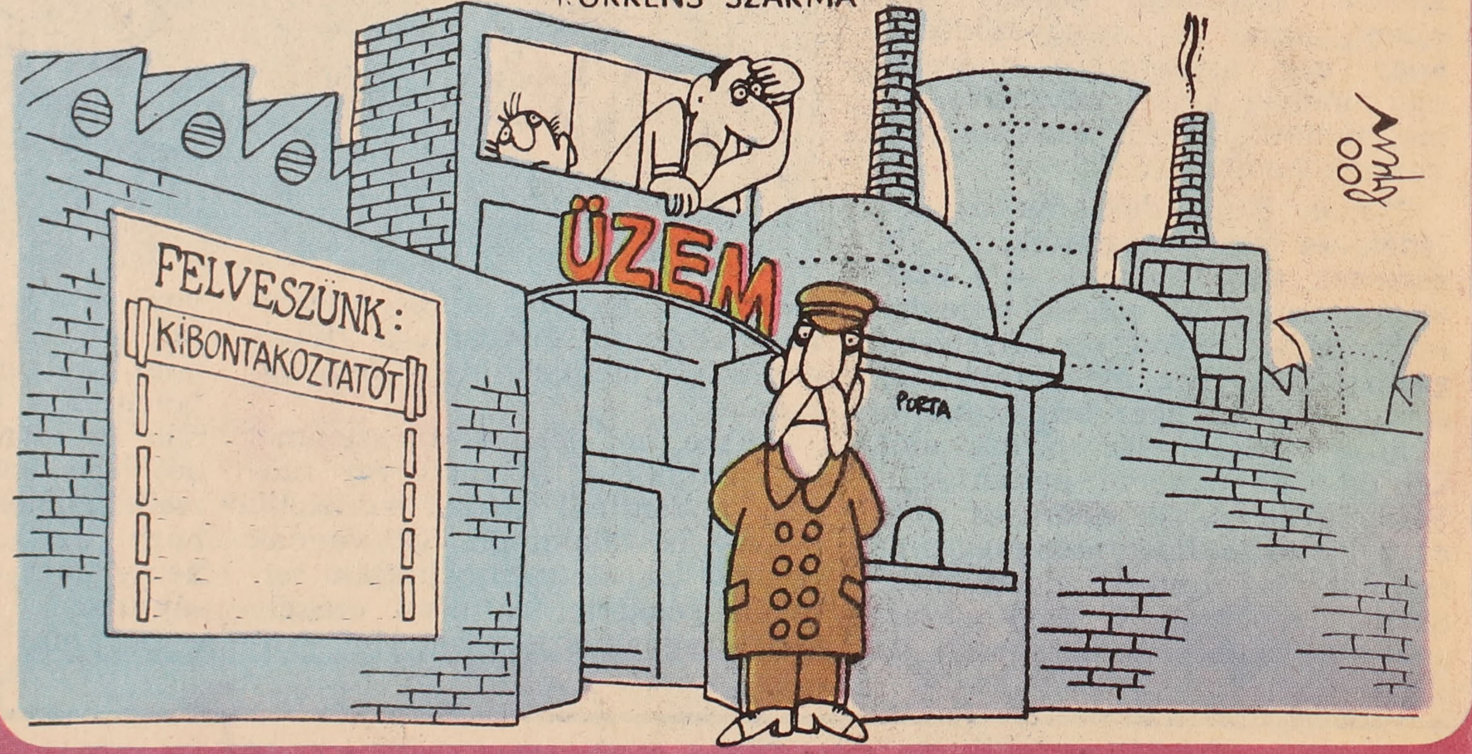

– A VIII. emelet 223-ba két új aranyhörcsög érkezett...

– Várjanak! A bal zsebemben is van 2000 dollár!

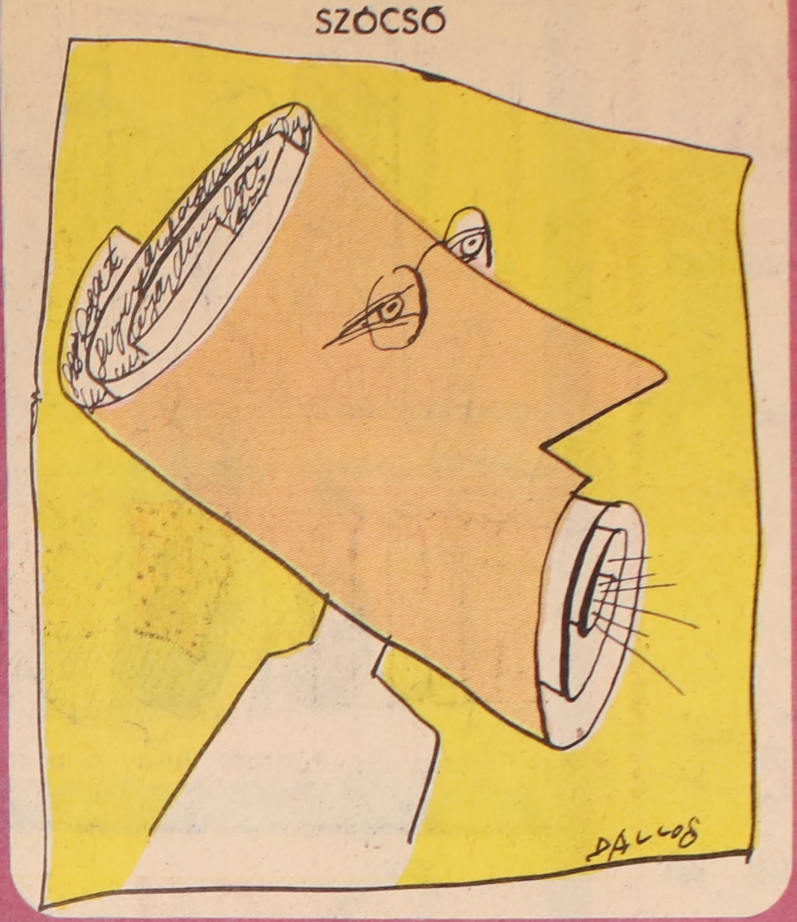
KURRENS SZAKMA

– Csak akkor hiszem el, ha majd megírja az újság!

SZÓCSŐ

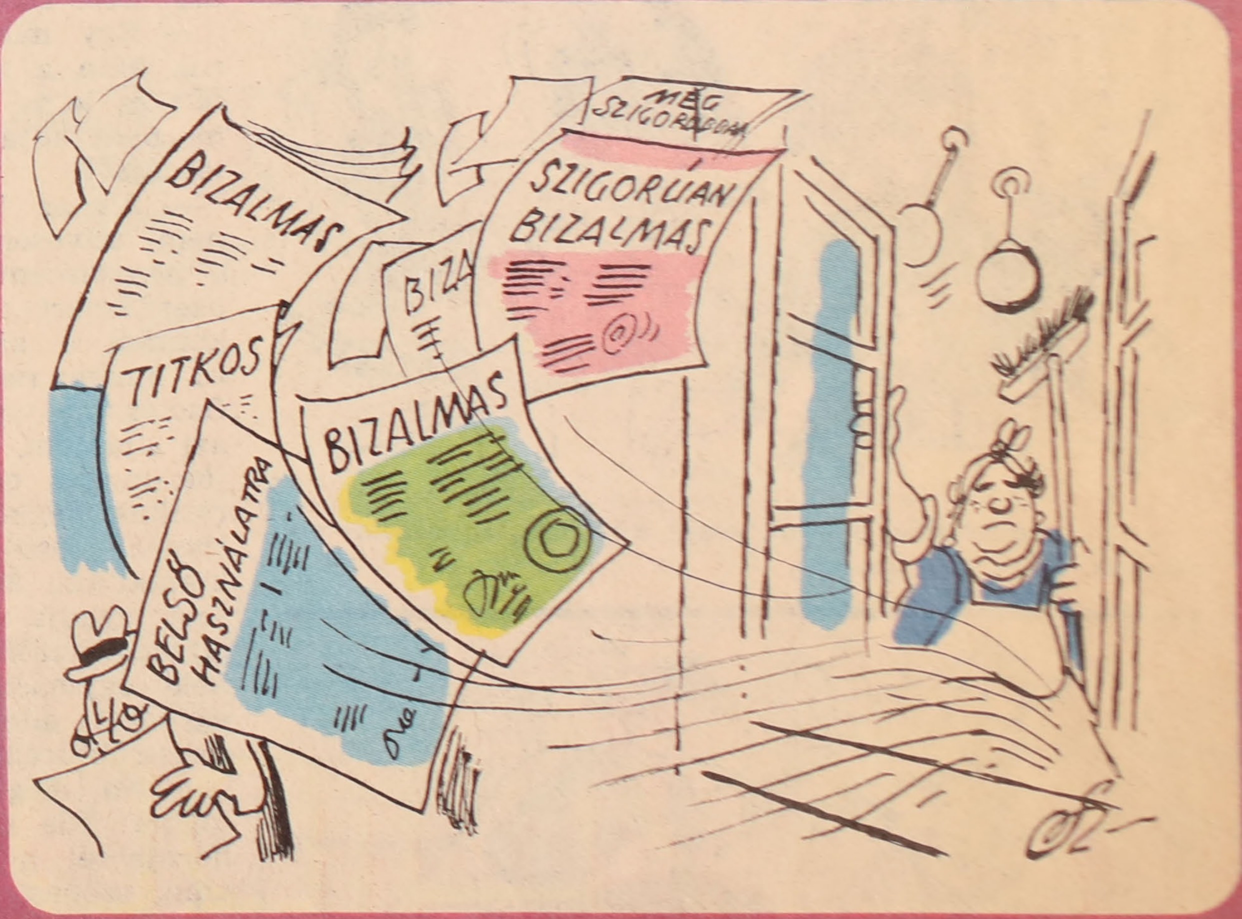
INFORMÁCIÓÖZÖN

MaFoRIZMák

Sajnos a tízparancsolatban is megkezdődött a visszaszámlálás.

Akad, aki halálmegvető bátorsággal viszi a mások bőrét a vásárra.

Holnap — balnap.

Eső után nem szerencsés köpönyeget forgatni.

Nemcsak a háborúhoz, a békéhez is két fél szükséges.

Hazánk természeti adottságai kiválóan kedveznek szavak pusztába kiáltásához.

Ami ingyenes, az kerül a legtöbbe.

Némely nagyokosok a saját eszükön is túljárnak.

Ha kiszabadítjuk a szellemet, ki vagyunk téve annak, hogy a göngyöleget nem váltják vissza.

Lassan már a zökkenők sem mennek zökkenők nélkül.

(münz)

– Eddig úgy tudtam, hogy ő a legkitűnőbb ember, aki valaha is az üzem élén állt...

– Könyörgök, adják írásba, hogy megbüntettek gyorshajtásért, ugyanis most akarom eladni ezt a lepráт.

KEREKASZTAL

– Itt berekesztjük a vitát, majd közönségszavazattal eldöntjük, kinek van igaza...

PÉNZT VAGY ÉLETET

— Pénzt, vagy életet!

— Ha nem csalódom, uram, akkor az ön részéről itten most rablótámadás esete forog fönn?

— Egy nagy bunkó forog fönn a maga feje felett és le is csap azonnal, ha nem adja ide a pénztárcáját!

— Az az igazság, hogy nem szívesen válok meg a pénztárcámtól. Nemcsak azért, mert a feleségemtől kaptam a születésnapomra, hanem mert ma éppen fizetésnap volt... Inkább azt ajánlom, hogy beszéljük meg a dolgot demokratikus légkörben, hátha sikerül közös platformot kialakítani. Ma már senki sem tagadja ugyanis, hogy társadalmunkban létezhetnek egymásnak homlokegyenest ellentmondó érdekstruktúrák...

— Na, elég a süket dumából! Ide a bukszát és hordja el a struktúráját, amíg szépen vagyok!

— Várjon! Biztosan meg tudunk egyezni egymással. Különben is hozzászoktam már, hogy elveszik tőlem a pénzemet. Eggyel több rablás vagy kevesebb, ugyan mit számít az már. Fizetek adót, tehát...

— Miért, az államnak is van bunkója?

— De mennyi! Szóval, miért is ne adnék én magának a fizetésemből, ha sikerülne megegyeznünk a feltételekben?

— Feltétel nuku! Különben ütök, mint a bolondóra!

— Ne izguljon már folyton! Nem nagy dolgokról van szó. Csupán annyiról például, hogy szeretném tudni, mire költi majd a pénzemet.

— És miért olyan fontos ez magának?

— Tudni szeretném, hogy nem herdálja-e el haszontalanul a verítékes munkával megkeresett jövedelmemet. Olvastam az újságban, hogy sokkal szívesebben fizet például adót az, aki tudja, hogy mire költik a pénzét.

— Nos, nálam herdáról szó sincs. A pénzével bemegyek a legközelebbi kocsmába és az utolsó fillérig eliszom. Moslék részeg akarok lenni!

— Esküdjön meg, hogy nem költi a pénzemet veszteséges vállalatok támogatására!

— Esküszöm.

— Esküdjön meg, hogy nem kezd bele már az indulásuk pillanatában is elavult beruházások tömkelegébe!

— Esküszöm!

— Nem is hiszi, mekkora kő esett le a szívemről. És különben milyen fajta italtól szándékozik a rabló úr lemoslékrészegedni?

— Mostanság fröccsben utazom.

— Én inkább a kevertet javasolnám.

— Nem mindegy az magának, hogy mitől dobom ki a taccsot?

— Egy cseppet sem. Azt is kimutatták ugyanis, hogy jobb szívvel fizet a páciens, ha tudja, hogy van beleszólása a pénze elköltésébe.

— Egye fene, legyen kevert. Csak ide már azt a pénzt!

— Egy pillanat, előbb meg kell szavaztatnom magammal a dolgot.

— Micsoda?

— Kimutatták, hogy az adóalanyok szívesebben fizetnek önként, mint kényszer hatása alatt. Nézze, magának mindegy, hiszen a szavazásom eredménye felől amúgy se lehet kétsége. Mert ha nemmel szavazok, akkor fejbe vág a bunkójával. Nekem lelkileg fontos az illúzió, hogy én szabadon választottam. Tudja mit? El is döntöttem. Parancsoljon, itt a pénztárcám!

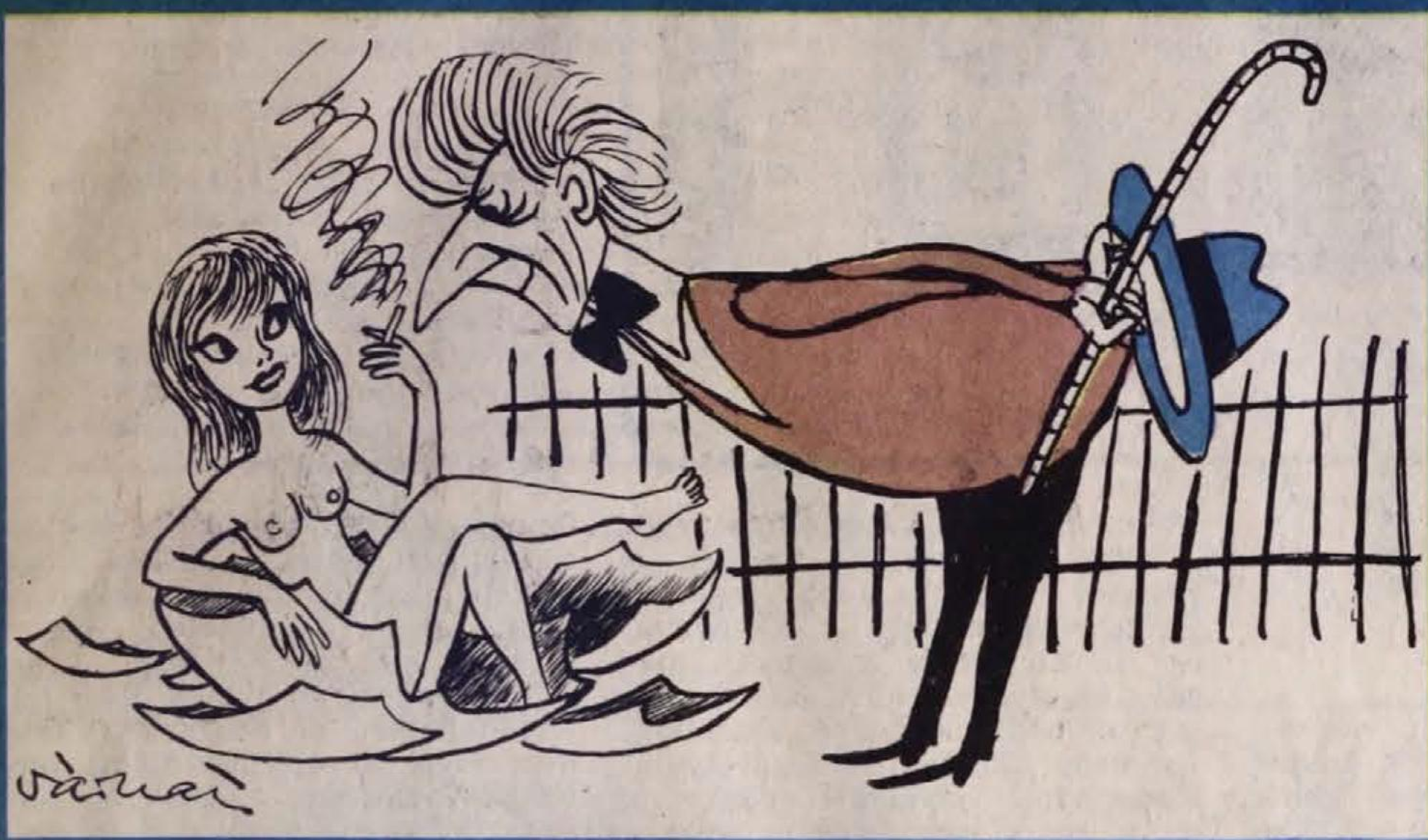
— De hiszen ez teljesen üres!

— Pardon, elfelejtettem megmondani, az előző sarkon már kirámolt egy adóellenőr.

Karcagi László

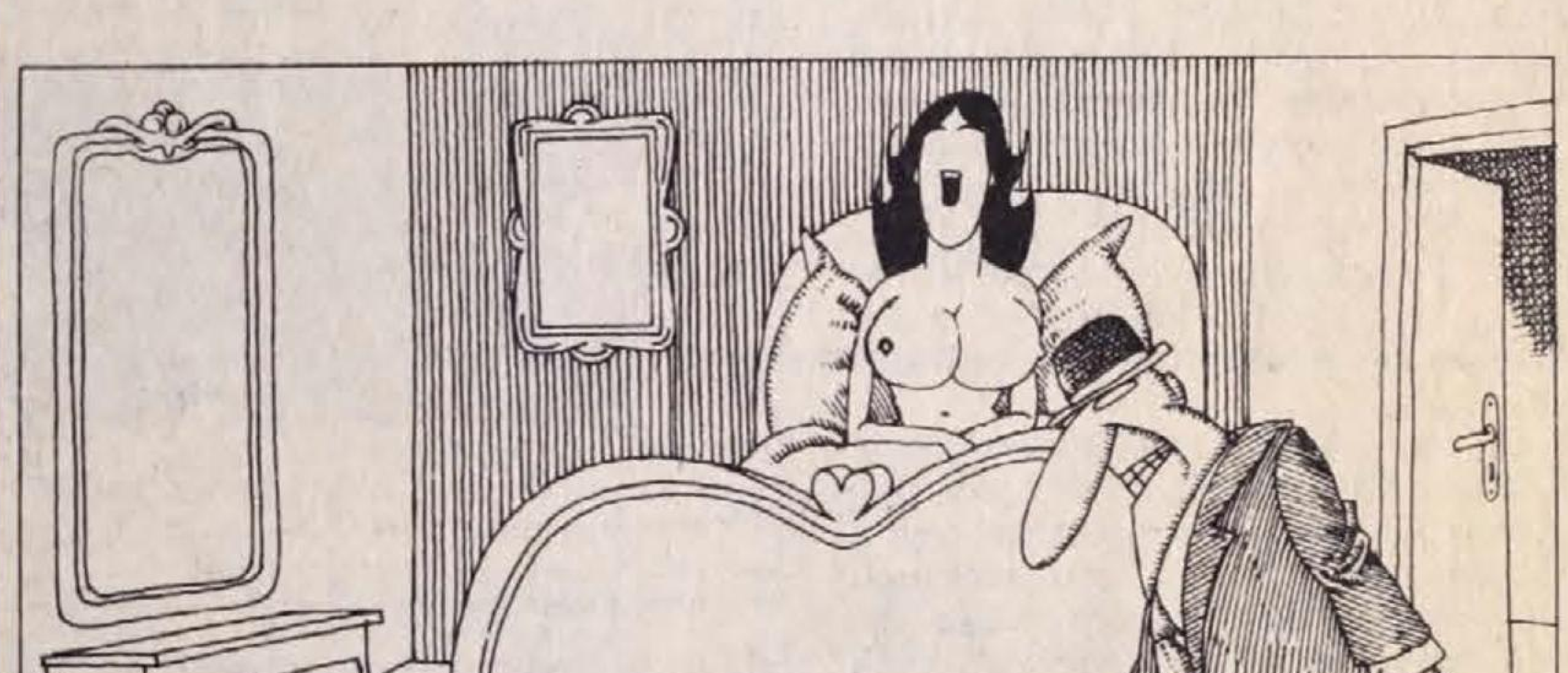
PIPI

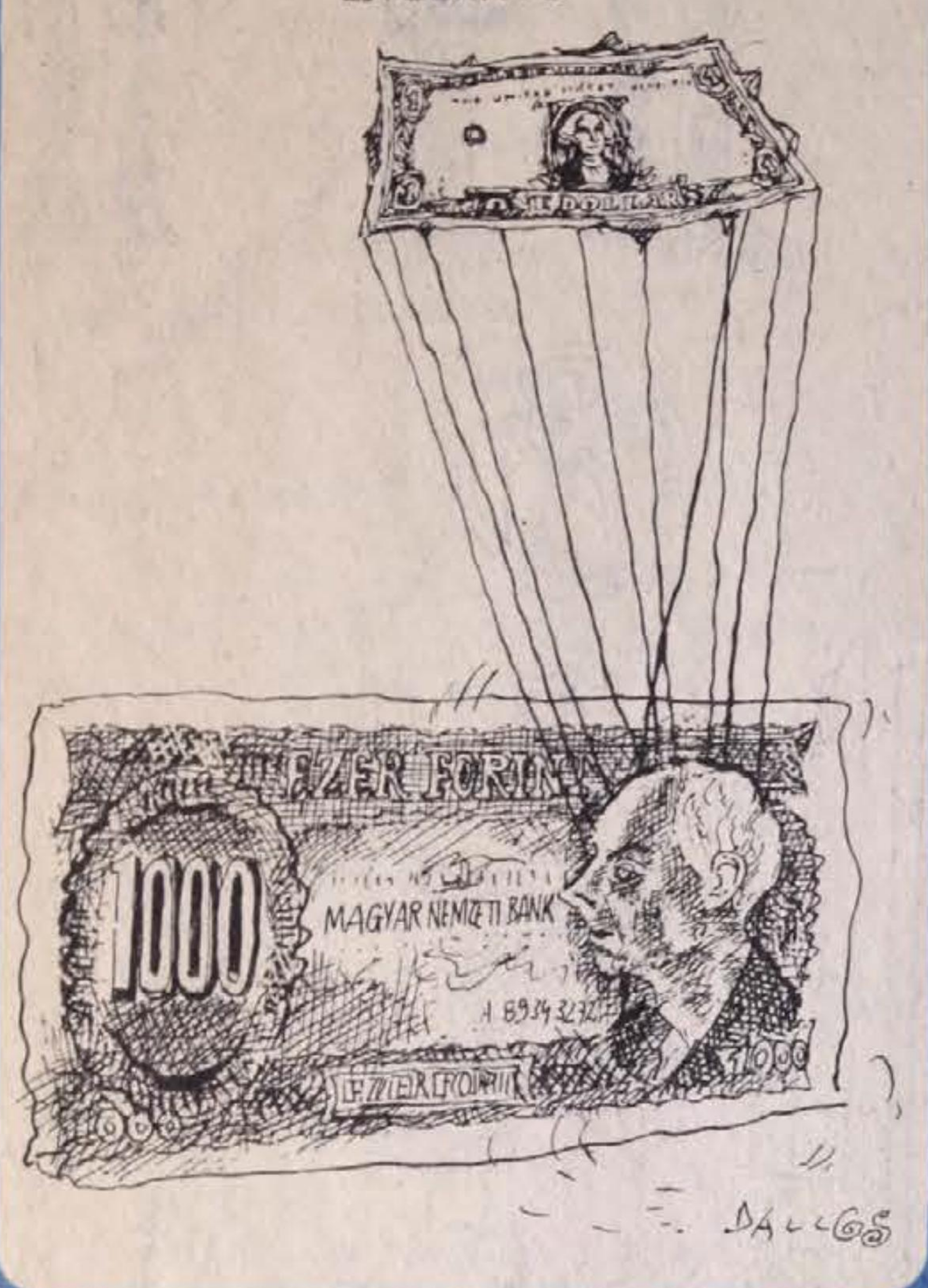

BRENNER,
VÁRNAI,
HEGEDÜS,
DALLOS,
DUNAI,
LEHOCZKI

ADJUK A BANKÓT

EJTŐERNYŐ

MAI IKAROSZ

ZÖLDÖVEZET

– Ezeket az OTP-lakásokat adták el valutáért! . . .

Hátha valaki nem ismeri

— Megelőztünk két hülyét, négy idiótát, egy marha pedig minket előzött meg — meséli Károlyka, akit a papája elvitt magával kipróbálni az új kocsit.

***

Az igazgató rendetlen, gyűrött ruhájú tisztviselőjéhez fordul:

— Nem ismerem a családi körülményeit, kedves barátom, de adhatok egy jó tanácsot: vagy nősüljön meg, vagy váljon el sürgősen!

***

Az üzletben a vásárlók beszélgetnek várakozás közben.

— A Holdon például egy kiló csak 17 deka.

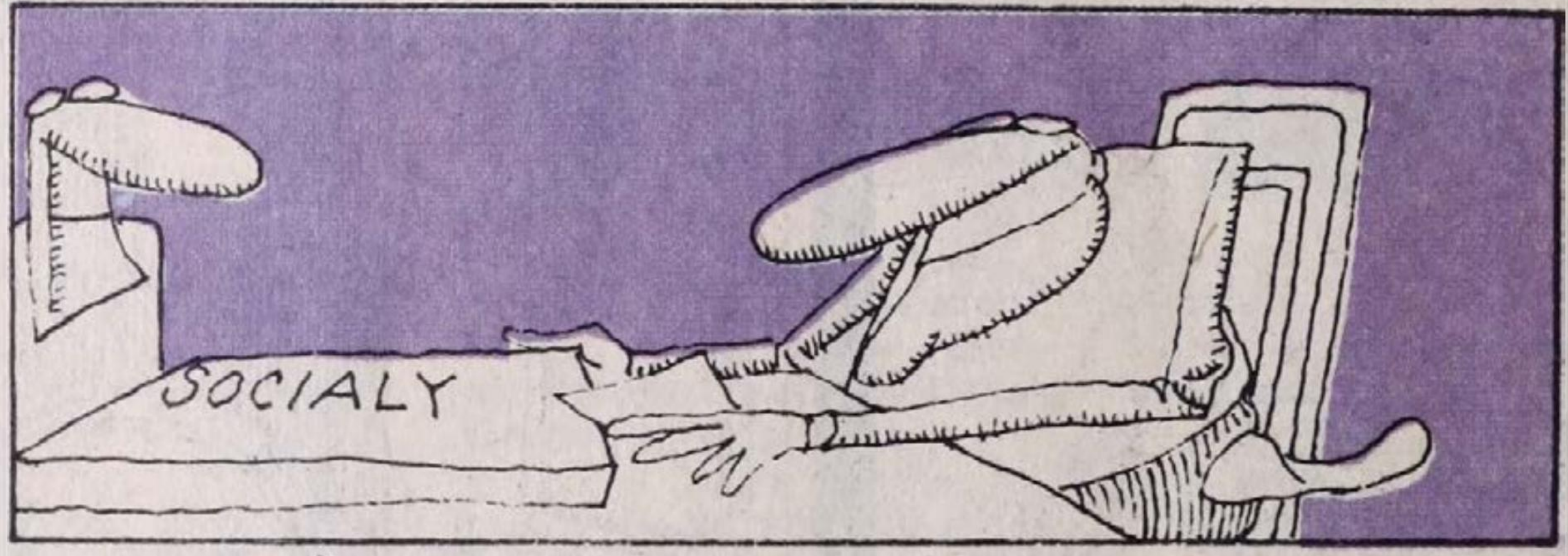
Az elárusító lány meghallja és összecsapja a kezét:

— És senki sem reklamál?

KAPITÁLIS JÁTÉK

Az úgy történt, hogy a gyerekek kaptak egy Capitaly társasjátékot. Játszani is kezdtek vele, majd engem is leültettek az asztalhoz. Hiába kérettem magam, hogy nem nekem való, én Socialyt tanultam, nem igazodom ki az előbbi játék farkastörvényei között. Teljesen idegen előttem, hogy a szerencsekerékben sincs ilyen szövegű kártya: „Lakbéréhez állami dotációt kap." Sebaj, mondták, mostanában a Socialyban is egyre kevesebb az ilyen lehetőség, majd meglátom, belejövök a Capitalyba.

Jó, mondtam, és belevágtam. Hamar bemelegedtem a játékba, mert például nem voltak olyan kötöttségek, hogy mindenkinek csak egy telke és egy háza lehet. Sőt, házat egyenesen csak úgy lehetett építeni, hogy előbb szereztünk három egymás melletti telket. Így aztán vettem is Angyalföldön és környékén három telket. Könnyű volt megvásárolni őket, mert valahogyan a többi játékos nem hajtott rájuk. Inkább a budai oldalon vásároltak, pedig azok a telkek sokkal drágábbak voltak. Csak akkor esett le az állam, amikor kiderült, hogy ha a többiek az én angyalföldi ingatlanom területére tévednek, nekem csak néhány százast fizetnek, míg ha én kerülök a hegyvidéket jelentő kockákra, akkor ezerötszázon alul meg sem úszhatom. Ezen csak ne csodálkozzak, mondták a többiek, igazán tudhatnám, mi a különbség árban egy pesti és egy budai lakás között. Szó ami szó, belegondoltam, és már nem is csodálkoztam olyan nagyon-nagyon. Közben polarizálódni kezdett a társaság. Akinek jobb ingatlan jutott, netán egy szállodával együtt, az kezdte megszedni magát. Az angyalföldiek lassan-lassan a bank kegyeire szorultak, ha nem akarták elkótyavetyélni megszerzett javaikat. Igen ám, de a bank sem ingyen adta a kölcsönt. S amit a jószágaimra vetődő burzsujok nekem fizettek, azt gyakran be kellett szolgáltatnom a banknak, kamat fejében.

Végül néhányan tele voltunk adóssággal, s a bankból is elfogyott a pénz.

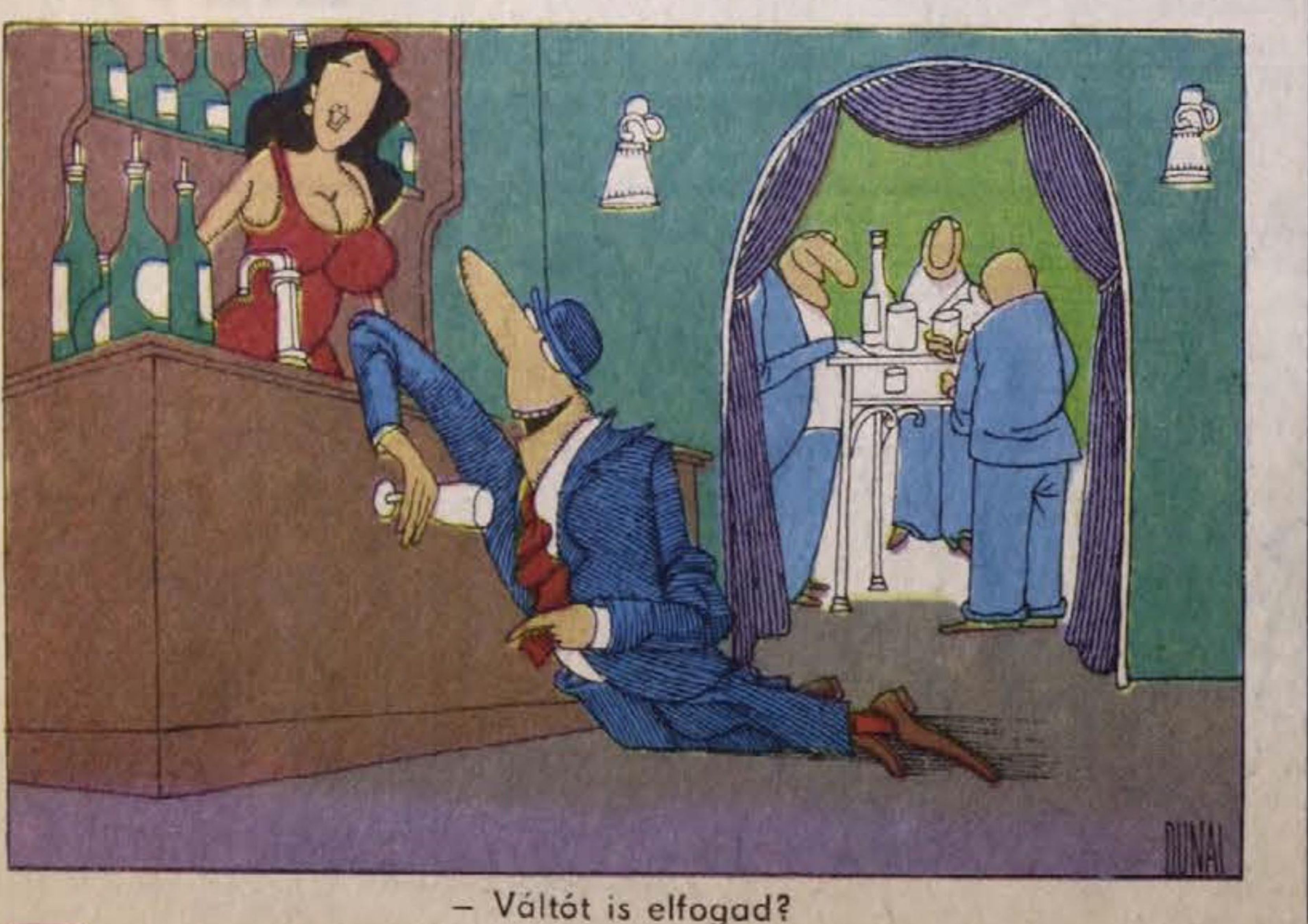
Nincs gond, mondták a gazdagok, akik előtt egyre több pénz sokasodott, adjam el az ingatlanjaimat, majd lesz pénzem azokból. Ajánlatot is tettem, de valahogyan senki sem kapkodott az angyalföldi házak és telkek után. Nekem viszont nagyon kellett a pénz, s ezért kénytelen voltam értéken alul eladni őket. Javasolták, vegyek helyettük jobb helyen telkeket, de ezeknek az árát meg jóval az értékük fölött tartották. Láttam, sohasem lesz annyi pénzem. Amikor már csak egy vacak házam maradt, meg is fenyegettem a többieket, hogy majd államosítani fogom az egész hóbelevancot. Azt mondták, ne felejtsem el, hogy még a Socialyban is figyelembe veszik a piac törvényeit, mert különben valamennyi résztvevő úgy jár, mint én jártam a Capitalyban, s jól néznénk ki, ha egyenlőségünk abban merülne ki, hogy egyikőnknek sem volna jövedelmező vállalkozása.

Az államosításra végül is nem került sor, a játékot viszont be akartam fejezni. Ezért átmentem a szomszéd szobába, és nagyot tapsoltam.

— Ez mi volt? — kérdezték.

— Főbe lőttem magam — mondtam. — Egy úr tudjon veszíteni . . .

Gőz József

– Váltót is elfogad?

SZPONZORÁLT TEMETÉS

– Eltávoztál, meg sem várva a tárgyhét jutalomsorsolásának eredményét.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Gyermeknek ruhákat 3 éves korig, cipőket, csizmát; — Serényi—Harmat: A testből edzett fegyver és Tótisz: Jádegyűrű c. könyveket; — Négysávos orsós magnót; — Működőképes, lábpedálos kisautót vagy gokartot; — 6 és 12 db-os papír tojástartót; — Működőképes lemezjátszót; — Prim tamburát fogástáblázattal, kottákkal; — Egyéves kisfiúra való ruhákat 86—92-es méretben és 19—20-as cipőket; — Selva Raja Yesudian magyarul vagy németül megjelent, jógával kapcsolatos könyveit; — Cliff Richard lemezeit, kazettákat és bármit, ami vele kapcsolatos; — Működőképes, 60 literes hűtőszekrényt.

KÍNÁLNAK: 470 db-os képeslapgyűjteményt, egyben; — Sötétkék tükörbársony öltönyt (170/40-es méret); — Béta videókazettát (130 perces); — Vízálló kvarcórát; — Múlt századi okmány- és törvénykezési bélyegeket.

CSERÉLNEK: Használt gyermekíróasztalt legalább 75×40×50 cm méretű madárkalitkára; — 1×1 m-es Óbuda könyvszekrényt és férfi síruhát, 1945 előtti újságokra, vagy kerámiára; — Két fotelt és egy dohányzóasztalt régi típusú, működőképes Csepel v. Singer varrógépre, esetleg bármilyen típusú, működőképes lemezjátszóra; — Ez a Divat évkönyveket, IPM számokat (teljes évfolyamokat is), a Lakáskultúra számait a Magvető Albatrosz sorozatában és az Európa Könyvkiadó sorozatában megjelent krimikre; — 50 literes akváriumot két vagy három kisebbre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek, kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

SZÖGBŐSÉG

Önök a nevettetés kiváló mesterei, viszont én és fiam a lópatkószög hazai gyártói vagyunk. Az 1987. december 30-i számukban megjelent rajzukkal kapcsolatban szíves tájékoztatásukra az alábbi adatokat közöljük:

1987-ben 48 tonna acélhuzalból 19 827 785 db különböző méretű lópatkószeget gyártottunk a magyar kereskedelemnek. Az árát megkaptuk, de a szeget nem tudjuk, hová teszik...

Amennyiben a „Szervizek" igényelnék, úgy évente akár negyvenkétmillió db lópatkószeget is tudnánk gyártani. *(Magasságos ég! Azt eddig is tudtuk, hogy sok embert tesznek lóvá, de ennyit?! A szerk.)* Magyar lópatkószeggel patkolnak például Belgiumban, Törökországban is. Nincs tudomásunk arról, hogy a „Magyar lovagok" e termék hiányában nem tudnak megfelelően szervizelni. Telephelyünkön az év 365 napjából 365 napon keresztül állandóan kapható a patkószeg. Szökőévben szökőnapon is.

Mártély Sándor és Fiai
lakatosmesterek
Szigetújfalu

– Sajnálom, lovag úr, a patkószeg momentán hiánycikk, talán nézzen be úgy két hónap múlva...

BOR — TEASZŰRŐVEL

Az Eger-Mátravidéki Borgazdasági Kombinát által palackozott Cabernet-Sauvignonnal köszöntöttük az új esztendőt. Az ünnepélyes szertartás a következő módon zajlott le. Az üveg szájáról késsel lefejtettem a fekete sztaniolt, majd csavarni kezdtem a dugóhúzót. Néhány percnyi erőlködés után a dugó „felrobbant". A parafapor egy része a ruhánkra szállt, más része a tönkrement dugó társaságában úszni kezdett a bor felszínén. Tanácstalanul néztünk egymásra, de rövidesen feltaláltuk magunkat. Teaszűrőn keresztül öntöttük a finom nedűt az ünnepi poharakba.

A palackon az Állami Ellenőrzőjegy száma: LY 506139. A bor kiváló minőségű volt. Hála a teaszűrőnek...

Dr. Varga Péter
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

19.10 Esti mese
A lóvátett adószedők
Szovjet rajzfilm

Nem lehet elég korán elkezdeni:

(Az RTV újságban lelte Várnai R.)

piai bajnokunk. *Wladár Sándor* a 200 méteres hátúszásban utasította maga mögé az a lólengésben. *Férficsapatunk* szintén kitesz magáért. a 3.

Ez vízilólengés lehetett!

(A Népszavában találta dr. Sternád Gyula)

Magas (34—38 évesig), csak jó emberbecsülő növény és utazni vágyó, gázfűtésű debreceni kertes lakásba vágyó, jó anyagi helyzetű hölggyel házasság céljából megismerkedném, vidékről is. „[illegible]" jeligére a kiadóba.

Rossz embert becsülő növények kíméljenek!

(A Hajdú-Bihari Naplóban találta Kuruncz Márta, debreceni olvasónk)

a világhírű Christie's cég londoni galériájában. Most pedig egy hónapos egyesült államokbeli körúton vannak munkái, amelyeken az elmúlt évtizedek nagy zenészei — pél-

Mindállt?

(A Képes Újságból nyírta H. Sz.)

lálkozott, és feltehetően elég buta volt. Az újonnan fellelt dinoszaurusz 160 évvel ezelőtt élt Északnyugat-Kínában, olyan őserdőkben és mocsarakban, melyek helyén

Nagyapáink is láthatták!

(A Déli Hírlapból ollózta Antal Judit, miskolci olvasónk)

Allegorikus pontja a városnak a belváros közlekedése, autósnak, gyalogosnak egy-

Jó, hogy nem filagórikus!

(A Dunántúli Naplóban fedezte fel dr. Szántó Károly, pécsi olvasónk)

TÜRELEM

Lapunk múlt évi 47. számában „Hosszú öröm" címmel megjelent levélre az alábbi választ kaptuk a Hunnia Filmstúdiótól:

Kovács Vera Phőnix című írása friss, kedves, életszerű munka volt, ezért szeretnénk ha megjelenhetne egy gyűjteményben, amit a pályázatra beküldött mintegy 376 munkából állítanánk össze, kiválasztva a legérdekesebbeket. 1986. végén ígéretet kaptunk a Magvető Könyvkiadótól. Azóta akadályok jöttek közbe és próbálkozásaink más kiadókkal még tartanak. Ugyancsak ígéretünkhöz híven — újra és újra ajánlgatjuk a kiválasztott anyagokat a MAFILM rendezőinek. Egyik-másik már gazdára lelt. Most nem tudjuk tisztázni, hogy miért maradt Kovács Vera levele megválaszolatlan. Ezért elnézést kérünk tőle.

Reméljük, hogy a „Hosszú öröm" boszszúságai nem vették el a pályázó kedvét az írástól, amihez sikert és több türelmet kívánunk.

Hunnia Filmstúdió Vállalat
„Küldjön egy történetet"
pályázat zsűrije nevében:
Bíró Zsuzsa dramaturg

ÖNKRITIKA

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem baj, úgyis marha voltam, amikor ezt az ócska tragacsot megvettem.

200—200 forintot nyert:

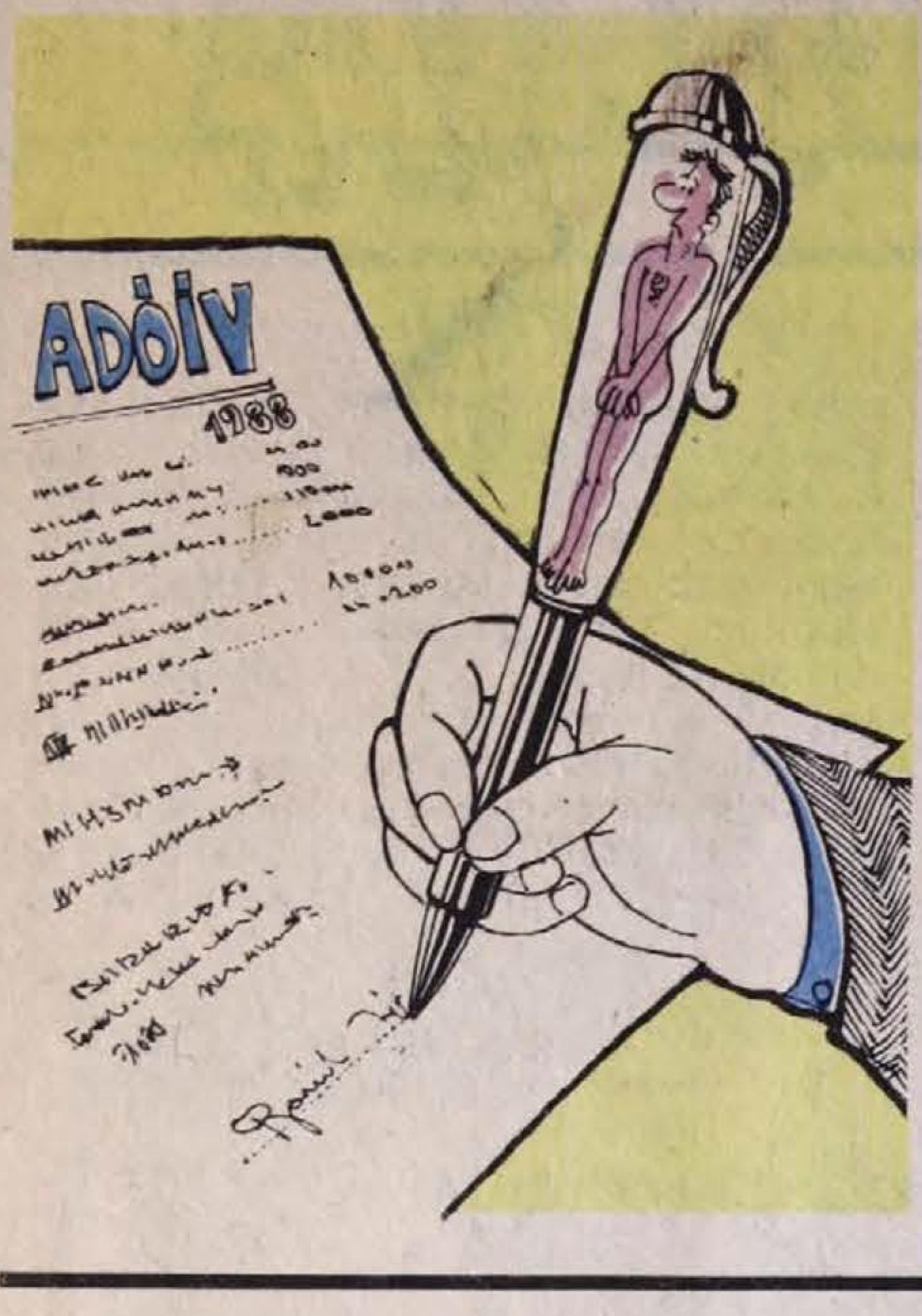
Kiss Imre, Budapest, Köztársaság tér 4., 1081,

Magi Imre, Tószeg, Dózsa György u. 10., 5091,

Pál Ferencné, Zalacsány, Táncsics köz 2., 8782.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

SZTRIPTÍZ-TOLL

SÚLYTALANSÁG

TRIBÜN

Kölyöktoborzót tartott a nagyegyesület és a húsz legügyesebb nyolcéves kislegényt fel is vette a szakosztályba. Nem sokkal utóbb valaki megkérdezte a pálya gondnokát, mennyiben változott a munkája a gyerekek jelenlétével?

— Csak annyiban — volt a válasz —, hogy most mindig meg kell mosnom a szappanokat, mielőtt a felnőtt játékosok fürödni mennek.

* * *

Szerződésügyben tárgyal a rögbicsapat menedzsere egy új sztárjelölttel.

— Na és van önöknél munkaképtelenségi segély? — kérdi a jelentkező.

— Természetesen van. És, ha hozzánk igazol, hamarosan része is lesz benne.

* * *

Gyönyörű szép ifjú lány jelentkezik művészi tornára. A két ifjú edző elragadtatottan nézi.

— Nos, a mi dolgunk most az lesz — mondja az egyik fiatalember —, hogy megtanítsuk arra, mi a jó és mi a rossz.

— Helyes — vágja rá a másik. — Majd te tanítod arra, hogy mi a jó.

* * *

Ömlik az eső, hatalmas tócsák csillognak a pálya gyepén. A gondnok morcosan nézi a játékoskijáróból.

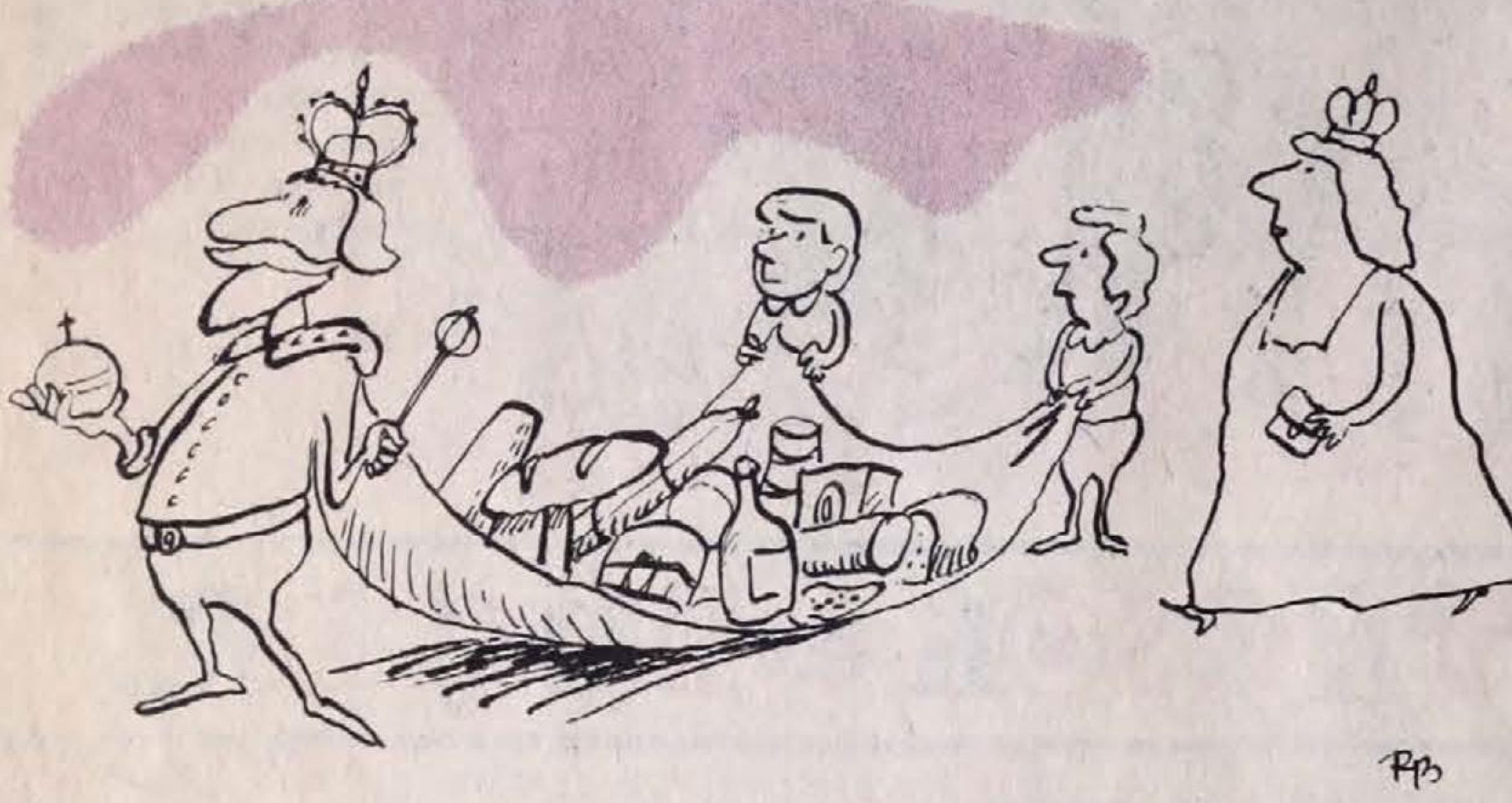
— Én már akkor is utáltam az esőt, amikor még csak vízből volt.

* * *

George Bush, az Egyesült Államok elnökhelyettese rendszeresen kocog. A biztonsági emberek természetesen ezekre az egészségügyi futkározásokra is elkísérik. A trikójukon, hogy mindenki lássa, miről van szó, a következő felirat olvasható:

„Ti választottátok, mi őrizzük!"

(p. p.)

NAGY BEVÁSÁRLÁS

Két férfi sört rendel az étteremben. Egyikük a rendelést fölvevő pincér után szól:

— Legyen szíves tiszta korsóban hozza!

Néhány perc múlva a pincér hozza a kért sört és megkérdi:

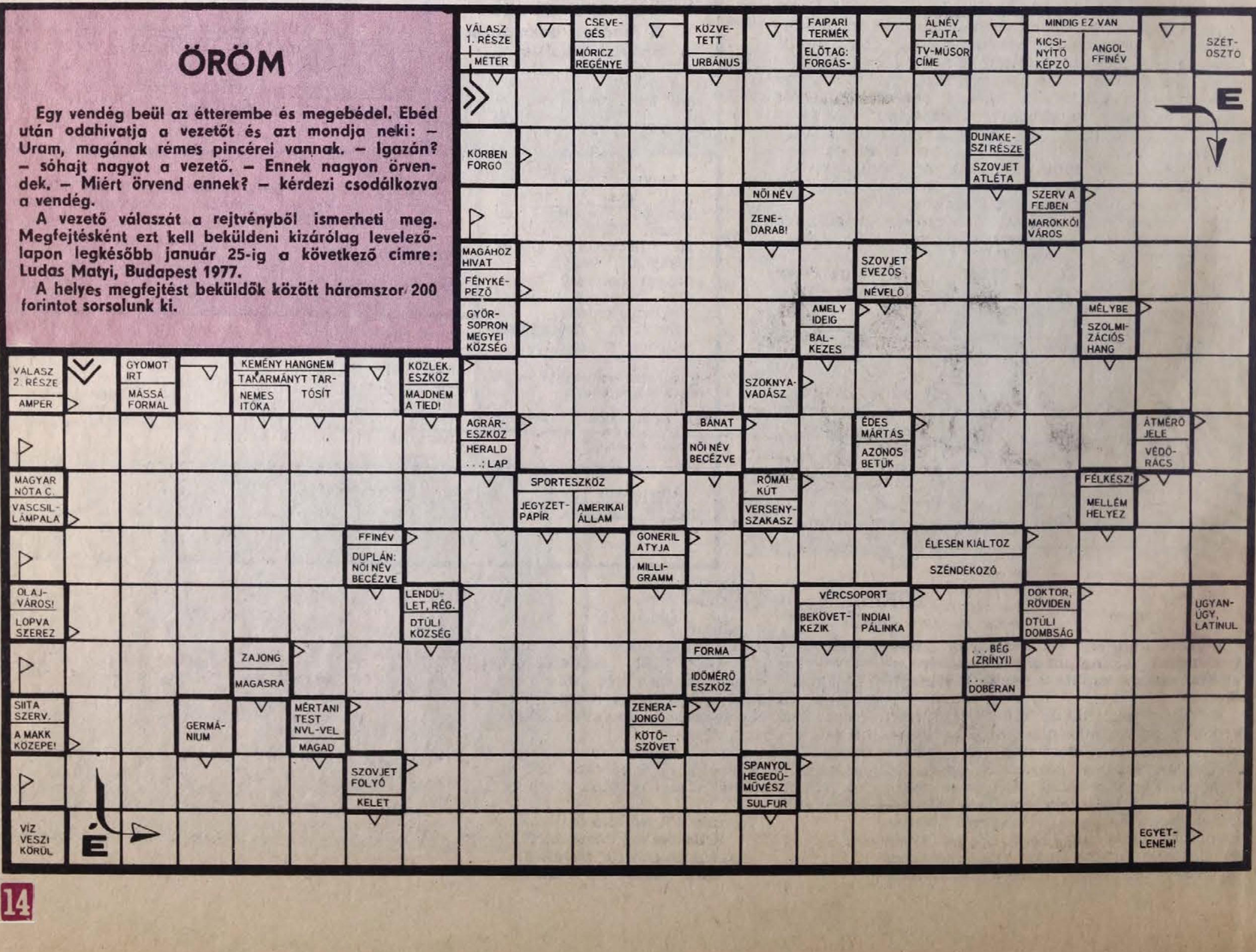
— Elnézést, az urak közül ki kérte a tiszta korsót?

ÖRÖM

Egy vendég beül az étterembe és megebédel. Ebéd után odahívatja a vezetőt és azt mondja neki: – Uram, magának rémes pincérei vannak. – Igazán? – sóhajt nagyot a vezető. – Ennek nagyon örvendek. – Miért örvend ennek? – kérdezi csodálkozva a vendég.

A vezető válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 25-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

EZ ELMENT VADÁSZNI...

– Ugye, nem gondolta, főnök, amikor felmondott, hogy adóellenőrként fog viszontlátni...?

MODERN MESE

– Öreganyám! Segítsek vinni a személyi számítógépét?

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/03-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

SAJDIK FERENC:

LAJOSKA A TÉLI SZÜNETBEN

Nagy tervei voltak, síelni akart, korcsolyázni, vagy legalábbis megtanulni.

Lajoska már nagyon várta a szünidőt.

Mert tavaly csak szánkózni tudott! Látott is elég síelőt és korcsolyázót, minden délelőtt nézte a Szünidei matinét a tévében.

Néha ebéd után eszébe jutott a szánkó, de sajnos, nem volt hó.

Különben is kezdődött a délutáni műsor.

Aztán vendégségbe mentek, de Lajoska ott sem unatkozott, nézte a szánkózó gyerekeket, de nemcsak a tévé előtt ült...

... ült ő a házi feladata előtt is, amit bőven mértek a szünidőre! De megfogadta, hogy jövőre másképpen lesz, az öccsével épít egy szobai lecsúszó-pályát, ahol gyakorolhat, és a tévére is odalát.

